

I N D E X.

Scoticam linguam paucis esse notam.	1.88	Symaxeos Arabicæ notis quibus.	1.94.
Scribendi modus quibus antiquissimus.	1.77.	Arabes tradere possunt solum lectionem & interpretationem in Scholis suis.	1.99.
Scribere Arabicæ quomodo quis possit adducere.	1.4.	quomodo tradant Arabes.	ibid.
Scribendi Arabicas diversimodè & quotupliciter.	1.24.	Syntaxin quomodo discant Arabes.	ibid.
Scriptura Evangelistarum Autorem editurum.	1.20.	causam quibus complexus apud Acales.	ibid.
Scriptura Arabum difficulter transferri.	1.9.	propterea quibus scripserit.	ibid.
Scriptura Arabica his perfectior, cur multi publico invident.	3.3.	Syriaca Typographia à quo Viennæ creata.	1.11.
Sebastianus Tegnagel, quid & quantum communis.	1.15.	T.	
Secunda pars libri.	1.24.		
Secunda conjugatio verborum debiliū quibus.	1.32.	Ta litera scum suis accident. omnibus.	1.47. 48.
Sekunū quid.	1.89.	mythicè quid significet.	1.54.
Sematur Vrauslaviensi curprimus liber dedicatus.	10.11.	quid latinus?	1.20.
Sematur Reipub. Argentoratensis studio linguarum favore.	2.13.	Tanvin an omnia nomina habeant necessarios quibus definitur in articulo Al.	3.12.
Serviles literæ quot & quibus.	1.39.	Tanvinulphathi punctum cum suis accident. omnibus.	4.84. 85.
Servile punctum essentiale dici, quando possit iterum.	1.78.	Tanvinudshahhammi cum suis accident. omnibus.	1.77.
Sexta conjugatio quibus.	2.12.	Tanvinulkesri cum suis accident. omnibus.	1.77.
Shad litera cum suis accident. omnibus.	1.58. 59.	Taumi vel Tumi Arabibus quid significet.	1.77.
Sibianes literæ quibus.	1.75.	Tdla litera scum suis accident. omnibus.	1.67. 68.
Sigillatio Elementorum Arabicorum.	1.25.	mythicè quid significet.	1.77.
adverbiorum quibus.	2.33. & seq.	Tempus, quo scripserit Autor hunc librum.	2.1.
Significationes vel nuptia dissonant cooperantium.	3.26.	Tempora Arabes quot habent.	3.72.
Verborum.	2.13.	Tertius Grammatices liber cur distinctus in membra.	3.8.
Singula figuræ Arabicarum literarum.	1.28.	Tertio Grammatices libro quare notæ quibus tunc adjectæ.	1.60.
Simples conjunctiones quibus.	2.35.	sciam confectum.	1.20.
Similia Pronomina quibus.	2.35.	Tertium librum quibus deliberatione Autor perferit.	3.7.
Similia Adverbia quibus.	2.35.	Tertia pars orationis quomodo Arabibus dicatur.	1.25.
Solares literæ.	1.38.	Teschdiidū punctum cum suis accident. omnibus.	1.91. 92.
Verborum quot & quibus.	2.9.	scum suis accident. omnibus.	1.60.
debiliū verborum esse septem.	2.22. & seq.	Tha litera mythicè quid significet.	1.77.
Species verbi trium literarum augmentum quatuor suscipientis.	2.13.	Theologos Europe nunquam adhibere Alcuranus in propria lingua videlicet, necdum legisse.	1.6.
seu formæ Nominum quibus.	2.29.	à Theologis Europe quomodo Alcuranus habendū reseratus.	ibid.
Spiritus sancti effusio quomodo facta.	1.10.	à Theologis Europe quomodo Alcuranus cum confectu reseratus possit.	ibid.
varias		Theologicæ Arabicæ linguam prodere.	1.77.
Spiritus sanctus dispersitas apparuerit.	ibid.	Titulus Arabicæ Symaxeos quibus.	1.8. 9.
cur per linguas variabiliter	ibid.	de Tonis & quantitate syllabarum cur hic agatur.	1.100.
Studium linguarum cur omnibus sit colendum.	ibid.	Totius operis dispositio.	1.20.
Studium linguarum Noribergenses coluisse, quibus evincant.	2.2. & 3.	scilicet à classis elementorum quibus pertractatio linear.	1.77.
Susceptio literæ Nun quomodo & quando fiat.	1.80.	literæ classis de punctis.	1.78.
Syllabæ & earum collectio.	2.11.	Transformatum in versione Avicennam miserè.	1.3.
de Syllabarum quantitate & tonis cur hic non agatur.	1.11.	consilio verbi puti trium literarum quid, & quomodo fiat.	2.14.
Arabicè quid.	1.9.	Similia verba quibus.	2.2.
Synopsis tertii libri Grammatices Arabicæ ubi invenitur.	3.38.	Tres casus nominum posse constare.	2.29.
Syntaxis Arabicæ in quibus potissimum consistat.	3.12.	Tdla litera cum suis accident. omnibus.	1.48. 49.
		Tdla litera	

INDEX.

Punctum Annesibus quid. 180.
Punctum seu motio quinta quæ. 182.
Punctum Vashlu, cur raro appareat in Alcurano. 196.

Puncti in suppletionem crebri in numeris Arabicis consuetudinem adferre. 177.
adjecta cujus sint in Syntaxi Arabica. 312.
esse inventa recentiorum. 130.
quas & quor divisiones habeant. 140.
quare non semper addita, & quomodo investiganda. 546.

Puncta quæ habeant accidentia. 178.
essentialia cur sæpius omittantur. 179.
vocalia quot & quæ? ibid.

Punctorum adjectorum in Syntaxi Arabica errores si sint, cui adscribendis 312.
Punctorum servitium tractatio. 189-98.
Punctorum finalium tractatio. 197.
Purum verbum quid? 29.
Puri verbi trium litterarum transitio quid, & quomodo fiat. 212.
Purorum verborum debiliū secundæ speciei litteram radicalem mediam mutari in Aliph. in præterito. 224.

Q.

Quando effusio Spiritus sancti facta. 11.
de Quantitate syllabarum & tonis cur hic non agatur 100.
Quæ signæ Arabicæ tradantur. 121.
Quæ requiratur ad scribendam Grammaticam. 27.
Quare Arabes in suis Scholis tradant post solam lectionem & descriptionem Syntaxin. 27.
Quarta conjugatio. 122.
Quibus hæc scripta sint. 120.
Tumu vel Taumi Arabibus. 17.
Naum Arabibus. ibid.
& quantum Sebast. Tegnagel communi- carit. 135.

Quid liber { primus } Arabicæ lingvæ tractet. 1.
{ secundus } 20.
{ tertius } 20.
Quies ubi fiat signum ad Gfezmu. 317.
Quiescens littera { prima } quæ? 43.
{ secunda } 172.
{ tertia } ibid.
Quiescentes litteræ quæ & cur sic dictæ 190.
Quætem Arabicarum litterarum esse duplicem. ibid.
statuerit Grammatici nomen gloriosius, 120.
Quis quàm Regis. 110.
typos Arabicos Autori sculpsit. 113.
quis discere possit Arabica legere, 114.
scribere. 120.
hæc scripta. 120.

Quomodo quæ tempore Autor librum scripserit. 11.
Quot & quæ sint partes Orationis Arabicæ. 28.
Quot & quæ tempora Arabes habeant. 323.

R.

Ra littera { cum suis accident. omnibus. 154. 55.
{ mysticè quid significet. 175.
{ quomodo peculiariter Arabib' dicatur. 192.

Radices studiorum quare Isocrates dixerit amaras. 24.
Radices vel origines dictionum quare Autor annotavit. 39.
Radicalem litteram primam abjici in primâ conjugatione verborum debiliū. 223.
Radicalem litteram mediam purorum verborum debiliū mutari in præterito in Aliph. 224.
Radicales litteræ quot & quæ. 139.
Rapha Hebræorum Arabicæ litteras radicales nõ constituere. 133.
Ratio numerandi Arabum quæ? 177.
Ratio dedicationis libri secundi quæ? 23.
Rationem Arabum numerandi esse facillimam. 178.

Rationes quæ convincant Norinbergenfes studia lingvarum coluisse. 22.
Recentiorum inventa esse puncta Arabica. 130.
Regula de conjugatione verborum debiliū 22. & seqq.
Regula ubi quælibet motionum locū habeat. 319.
Regulæ de conjugatione verborum debiliū { exceptio. } 223.
{ Nota. } 223.

Regulare verbum quid. 210.
Relativa Pronomina quæ? 311.
Rephau { in Nun, quæ verba suscipiant. 319.
{ habentia Nomina quæ. 321. 22.

Requisitum necessarium ad lectionem lingvæ Arabicæ. 195.
Resolutio 19. Psalmi Etymologica. 236. & seqq.
quare quædam rubricæ expresserint. 311.
Romani { quomodo interpretati titulum Arabice Syntaxeos, & quid desit. 39.
Romanum exemplar Syntaxeos Arabicæ in quibus sit imperfectum. 312.
Rubricæ quare Romani quædam expresserint. 312.

S.

Sacra scripta Arabibus omnia esse. 15.
Sacra scripta pleræque arabicæ lingvæ esse scripta. ibid.
Sacra scripta nonnulla arabicæ lingvæ tantum haberi. ibid.
Sacrorum numerorum characteres apud Arabes. 128.
Schema continens figuras Arabicas. 122.
Schema lite { quare etiam seorsim excusum. 123.
{ quomodo studiosus lingvæ intue- 124.
rarum { quot contineat observationes. ibid.

Schidderun quid, cum suis accident. omnibus. 1.
Schin littera { quid cū suis accident. omnibus. 156.
{ mysticè quid significet. 175.
Scoticam

INDEX.

Operis hujus impressionis molestia quantitas.	1.14.	Polonicam linguam Auctor obtrudiderit.	Ibid.
Operis hujus generalis dispositio.	1.20.	Potestas elementorum Arabicorum.	1.26.
Operasse laborem hunc multos, sentasse paucos, effecisse nullum.	1.13.	Potestas & pronuntiatio quomodo differant, r. 31.	
Oratio Dominica Arabice.	1.103.	Practicum Medicum bonum, bonum oportere esse Avicennistam.	1.3.
Orationis pars tertia quomodo dicatur Arabicus, & unde.	1.25.	Preceptoris vivam vocem requiri in addiscenda versu pronuntiatione lingue Arabicę.	1.31.
Orationis Arabicę quot, & quę sint partes.	2.8.	Preceptorum Gymnasii Vratistavrensis mentio, r.	2.
Ordinalia nomina quę.	2.29.	Privilegia lingue Arabicę quę.	1.32.
Ordo elementorum Arabicorum quis. 1.26. 34. 35.		de Propositione.	2.35.
Ordo libri secundi Canonis Avicennę qualis, r.	34.	Propositiones separabiles.	2.36.
Origo elementorum Arabicorum qualis.	1.25.	Propositiones inseparabiles.	ibid.
Origines vel radices dictionum quare Auctor annotavit.	3.9.	Pręstantia lingue Arabicę.	1.13.
P.		Pręteriti ultimę syllabę constructio etruscunq; verbi quę.	2.20.
Parentes Auctoris quando mortui.	1.2.	Primus liber Arabicę Grammaticę quid tractet.	1.10.
libri primi secunda.	1.24.	Primi libri dispositio.	1.21.
Pars orationis tertia Arabicus quomodo dicatur.	1.25.	Primitiva verba quę.	2.9.
Partis secundę dispositio.	1.24.	Prima conjugatio quę.	2.12.
Partes libri primi tres.	1.21.	Primę personę { singularis } nota.	2.17.
Partes orationis Arabicę quot, & quę.	2.8.	{ pluralis }	
de Participiis notę.	2.21.	Primum litteram radicalem abjici in prima conjugatione verborum debiliū.	2.23.
Passivum propter quę, seu dictio recta quę. 3.36.	37.	Prima fundamenta { lingę } lingę ubi hauserit	
de Passivis verbis.	2.17.	{ hebręę } Auctor.	1.9.
Passiva verba debiliū secundę speciei quomodo formentur.	2.24.	Professores lingue Arabicę cur vix ulli dētur.	1.9.
Paucissimis linguam Scoticam esse notam.	1.21.	de Professione Arabicę lingue quid sancitum in	
Paucos hunc laborem sentasse, multos optasse, nullum effecisse.	1.13.	"Concilio Viennensi in Gallis.	1.8.9.
Pauli dictum 1. Corinth. 14. v. f.	1.2.	de Pronomine.	2.31.
Pauli dictum ad Galathas { 4. v. 24. } r. f.		Pronominum { Significatio. }	ibid. & 32.
{ 1. v. 17. }		{ Divisio. }	
Pauli Epistolas aliis lingvis ignotas Arabes habere dicuntur.	ibid.	{ Integra. }	3.25.
Peregrinus qui moritur, moritur Martyr.	1.101.	{ Demonstrativa. }	
Peritum fuisse. 22. linguarum Mithridatem Regē.	1.2.	{ Relativa. }	
Perfectum Nomen quid.	3.15.	Pronomina { Interrogatiua }	2.25.
Perfectum Verbum quid.	2.9.	{ Simplicia }	
Perfectum verbum cur prius tractetur.	2.7.	{ Composita }	
Permutatio litterarum in quibus fiat.	1.41.	{ Separabilia. }	2.31. 32.
Personę verborum quot, & quę.	2.10.	Pronuntiatio lingue Arabicę difficultas.	1.33.
Periura vel cava verba Arabicus quę.	2.23.	Pronuntiationem diphthongi, & liodiernam esse recentem.	1.21.
Petri dictum 2. Epist. 1. cap. v. ultimo.	1.2.	Propria nominis constructio.	3.14.
Petri a Selavu in opere adjuvatum quod.	1.13.	Propria verbi constructio.	ibid.
Phaliteracuni suis accidit. omnibus.	1.64. 65.	Prois qui scripserint Syntaxin Arabicam.	3.7.
Phaliteracuni quid significet.	1.75.	Proverbium Turcicum.	1.83.
Phatihu quid.	1.80.	Proverbia Arabica tria.	1.100. 101.
Phatihu quando { per a vel e pronuntiandum. 1. 82. } r. f.		Prudentis inconsideratę judicium de lingua Arabicę.	1.9.
{ a clarum sonet. } Ibid.		Plalmi 19. Etymologica resolutio.	2.36.
Pleraq; scripta sacra Arabica lingua esse scripta.	1.5.	Prolozum Regem Aegypti fuisse grammaticū.	1.10.
Polonicam linguam quoad pronuntiationem esse sensu difficilem.	1.2.	Punctum essentiale tertium quomodo servile dūi possit.	1.72.
		Punctum Alphathhu quid.	1.50.
		Punctum Mimbe quid.	ibid.
		G 3	Punctum

INDEX

Mystici an nihil insit nominibus Arabicarum literarum. 1.73.

N.

Natum Arabibus quid? 1.7.
Natus Autor libri huius ubi. 1.11.
Necessitas Grammaticæ quæ? 1.4.

& Gfemzu abjecta litera Nun, quæ verba suscipiant. 3.19.

Neshbu quot modis inducatur futuro. 3.20.
(nomina habentia quor. 3.30.
(constructio propria quæ. 3.19.
accidentia quæ. ibid.
Comparatio. ibid.

Nominis Genus Masculinum. ibid.
Genus Femininum. ibid.
Numerus Singularis. ibid.
Numerus Pluralis. ibid.
(Arabici certa nota. 3.11.

Nomini Gfemzu planè non convenire in ultimâ syllabâ. 3.14.

Nomina ac Verbo, quæ sint communes constructiones. ibid.

de Nomine. 2.26.

(elementorum Arabicorum quæ? 1.25.

fracta quæ sint 3.15.

perfecta quæ sint ibid.

Gferru & Chephdahu quovulticia. 3.

38.

quære magis sint verborum infinitivi,

quàm verba. 3.12.

quæ articulum Naptè admittant. 3.

27.

Nomina sequentia ad nomina habentia Rephau. 3.27.29.

habentia Neshbu in ultimâ literâ vel

syllabâ in oratione. 3.30.

habentia Rephau quæ. 3.21.22.

Arabum esse declinabilia. 3.17.

Arabum esse indeclinabilia. ibid.

Defectiva } 2.29.

Numeralia } quæ.

Cardinalia } 2.29.

Ordinalia } scilicet quor & quâ 3.28.

Nominum } 3.27.

quarundam motionum esse diversos

usus. 3.13.

Nominibus literarum an nihil insit mystici. 1.37.

Non homogeneæ motiones quid? 1.80.

Norinbergenses studia linguarum coluisse, quæ

convincant? 2.2. & 3.

de verbis imperfectis, geminatis, aut sur-

dis. 2.26.

de futuro. 2.17.18.

de Aliph. ibid.

Nota de conjugatione verborum debiliū. 2.22.

de futuro imperativi secundæ personæ. 2.

18.

in verborum formationibus. 2.19.

de Participiis. 2.21.

de cognoscendo genere nominum. 2.27.

certa nominis Arabici. 3.11.

Nota constructio quæ. 3.14.

Arrephau } 3.15.

Chephdahu, vel Gferru } quæ. 3.17.

Gfemzu. } ibid.

quædam de verbis. 2.16.

Notæ quædam lârîhæ, quare tertio libro Gram-

maticæ adjectæ. 3.8.

Notanda quæ & quor in omnibus classibus cha-

acterum Arabicæ lingvæ. 1.24.

Nullum hunc laborem effecisse, optasse multos,

tentasse paucos. 1.13.

Numerus verborum quovultplex. 2.10.

Numerus nominis quovultplex. 2.27.

Numeri Apostolici in Arabicis. 1.12.

Numeri Latini quem habeant usum in Schemate.

1.42.

Numeri in resolutione Psalmi 19. quid significet.

2.36.

Numeri latini in tertio libro cur latinis horis ad-

ditit? 3.8.

Numerorum figuræ peculiare, quando inven-

ta, & eunt 1.27.

Numerorum characteres quasdam gentes habere

peculiares. ibid.

Numerorum figuræ similes. 1.29.

Numerorum figuræ dissimiles. ibid.

pro Numerorum figuris, quæ gentes adhuc hodie

hærent utantur. 1.28.

Numeros esse duplices. 1.40.

Numeralia nomina quæ. 2.29.

Numerandi antiquus Arabum modus quist 1.27.

Numerandi sacer Arabum modus quist 1.28.

Numerandi ratio Arabum. 1.77.

Numerandi rationem Arabum facillimam esse. i.

78.

an sis lunaris. 1.38.

Nun litera mysticè quid significet. 1.76.

quando fiat signum ad Rephau. 3.17.

Nun literæ (ut scilicet) quando & quomodo fiat. 1.

80.

Nun literæ Apocope quando fiat signum ad

Neshbu. 3.16.

Nun literam si non retinerent, quæ verba haberet

Rephau. ibid.

O.

Observanda in Schemate literarum Arabicarum

quæ. 1.24.

Oclarum Arabes non habere. 1.43.

Omitti sæpè priora duo puncta essentialia, & cur.

1.79.

Omnes doctrinarum partes Arabes diligenter tra-

ctasse. 1.8.

Omne bonum esse communicativum sui. 1.9.

Omnia scripta sacra etiam Arabibus esse. 1.5.

Operis huius difficultas quæ & quare. 1.13.

INDEX.

figure in Schemate. 1.22.	Lunares literæ. 1.38.
Similes. 1.28.	
Dissimiles. 1.29.	
Abbreviationes. 1.23.	
Schema quare etiam se- orsum excusum. ibid.	
diversa scriptio & quo- tuplex. ibid.	
figuras quas tradit Au- tor. 1.24.25.	
figuras esse varias. 1.25.	
figuras omnes ad qua- tuor reduci posse. 1.73.	
figuræ omnes unde o- riginem trahant. ibid.	
figuris pro figuris nu- merorum utos esse A- rabes. 1.27.	
figuris pro figuris nu- merorum quæ gentes adhucutantur. 1.27.	
figuram duplicem esse. 1.28.	
figuræ radicales vel fun- damentales quovis. 1.29.	
1.34.	
potestas & pronuntia- tio quomodo differat. 1.31.	
singularitas quæ ibid.	
divisiones omnes cur hic non tradantur. 1.36.	
discriminis difficultas. 1. 44.	
nominibus an nihil insit mystici. 1.73.	
quietem esse duplicem. 1.90.	
Literarum Arabicarum aliq- deorsum tantum pro- pendent. 1.30.	
Literarum Arabicarum aliæ iursum tantum pro- pendent. ibid.	
Literarum Arabicarum aliæ deorsum & iursum simul propendunt. ibid.	
Literarum Arabicarum aliæ simplices sunt. ibid.	
Literarum Arabicarum aliæ duplices sunt. ibid.	
Literarum Arabicarum aliæ in principio tantum scribuntur. ibid.	
Literarum Arabicarum aliæ in medio tantum scri- buntur. ibid.	
Literarum Arabicarum aliæ in fine tantum scri- buntur. ibid.	
Literarum Arabicarum aliq- in pluribus locis scri- buntur. ibid.	
per Literas fieri constructionem & quovis. 1.19.	
Literas Arabicas omnes esse consonantes. 1.31.36.	
Literas Arabicas quasdam cur rubricâ subscriptas habeat Alcuranus. 1.97.	
Locutione dictionum varia- tio quid. 1.19.	
	M.
	essentia, quod sit Cabala. 1.76.
	Magis: cur possit aliquid tem- poris tribui. 1.77.
	verus effectus. ibid.
	Magisterii titulo { quando } autor ornatus. 1.3.
	ubi }
	Magnum Carolum scripsisse Grammaticam. 1.10.
	Manifestæ literæ quæ. 1.39.
	Manus auxiliares implorat Autor. 1.15.21.
	Martyrem mori peregrinum. 1.101.
	Masculinum nominis. 1.27.
	Matthæi dictum cap. 7. v. 12. 1.9.
	Medderton literæ quæ sunt. 1.37.38.
	Meddu, vel Medderton punctum cum suis acci- dent. 1.85.86.
	Medicus cur Grammaticam scripserit. 1.10.
	Medicum latinâ potius carere posse lingvâ, quam vel Græcâ vel Arabicâ. 1.75.
	Medicum opus à Jureconsulto non bene posse verti. 1.8.
	Medicum Lexicon Autorem editum. 1.20.
	Medicinæ quando totum se Auctor consecravit. 1.3.
	Medicinæ lingvâ Arabicâ esse necessariam. 1.7.
	Mentio Gymnasii Vratislaviensis. honestâ. 1.1.
	Mentio Præceptorum Vratislaviensis. Ehsabeth. honestâ. 1.2.
	ad Mercaturam Auctoris animum Juvenilem in- clinasse. ibid.
	Mim litera { tum suis accident. omnibus. 1.69.
	mysticè quid. 1.76.
	Minibe punctum quale. 1.80.
	Miserè Avicennâ transformatum in versione. 1.3.
	Mithridatem Regem 22. lingvarum fuisse petiit. 1.2.
	Modus scribendi quis antiquissimus. 1.77.
	Modi verborum quovis. 1.10.
	Molestiæ impressionis huius opæ quæ. 1.14.
	Molles literæ quæ. 1.37.
	Montanus Avicennam commendat. 1.4.
	Mos in Scholis discendi Arabum. 1.4.
	Motio vel punctum quid. 1.82.
	Motio Alphathhu quid. 1.80.
	homogeneæ. 1.79.
	Motiones { non homogeneæ } quæ. 1.80.
	nominum quorundam diversos esse usus. 1.33.
	mutationem Syntaxis Arabice ma- ximam esse partem. 1.12.
	Motionum { quælibet ubi locum habeat, regula. 1.9.
	Multos hunc laborem operasse, paucos tentasse, nullos effecisse. 1.13.
	Munia vel significationes dictionum cooperantur quæ. 1.26.
	G 2
	Myli-

INDEX.

Itha litera mystice qvid significet. 1.75.
 Hbarekaiun qvid sit 1.79.
 Hominem ad æternam vitam conditum. 1.75.
 Homogeneæ motiones quæ? 1.79.
 Honori fore Brazile ereitos ubi typos Arabicos. 1.81.

I.

Ja litera { cum suis accident. omnibus. 1.72. 73.
 { mystice qvid significet. 1.76.
 Illigabiles literæ quæ? 1.30.
 Imperfectum verbum qvid? 2.9.
 Imperfecta si absolutissima antecellant, obscu-
 rentur, nisi habere in se dejectoris. 3.3.
 de Imperfectis verbis. 2.25.
 Implorat Autor auxiliares manus. 1.35. 21.
 Impressionis hujus operis molitrix quantæ. 1.14.
 Index vel cullos, punctum Arabum cum suis ac-
 cident. 1.96. 97.
 Indicium feminini generis apud Arabes. 1.71.
 Iudicia constructionis quæ sint. 3.14.
 Infartæ literæ quæ? 1.39.
 Infinitivus ubi tractetur. 3.32.
 Infinitivus quotuplex. ibid.
 Infinitivi verborum quare magis nomina sint. quæ
 verba. 3.12.
 Infinitivorum formæ. 2.21.
 Infinitivorum species. ibid.
 Inventa recentiorum esse puncta Arabica. 1.30.
 Invitatio Autoris ad communicationem librorum
 Arabicorum. 1.21.
 Integra Pronomina quæ. 2.31.
 Interrogativa Pronomina quæ. 2.33.
 de Interjectione. 2.36.
 Interpretum errores ipsi Autotibus Arabicis
 male tribui. 1.8. 79.
 Interpretibus Arabum gratias agendas & quare? 1.79.
 Intransitiva verba quæ? 2.9.
 Intransientes, vel interfectores actiones nominum quæ? 3.13.
 Irregulare verbum qvid? 2.10.
 Johannis dictum cap. 19. v. 35. 1.5.
 Judicium { Amari Lusitani de Avicennæ versio-
 ne. 1.7.
 { Virorum bonorum de his conatibus im-
 ploratut. 1.15.
 { Ecclesiastici ejusdem Viri de Gram-
 maticâ. 2.4.
 Jureconsultum, opus medicum non bene posse
 vertere 1.8.
 Jurisprudentiæ Arabicam linguam esse utilem. ibid.
 Justitiæ lex quæ. 1.9.

K.

Kaph litera { cum suis accident. omnibus. 1.67. 68.
 { mystice qvid significet. 1.67.

L.

Labor hic cur potius sit potius vel non? 1.7.
 Laborem hunc molis optare, paucos tentare,
 nullos efficere. 1.13.
 { cum suis accident. omnibus. 1.67. 68.
 { mystice qvid significet. 1.76.
 { quod indutionem patiarer. 1.81.
 Lam litera { quando patitur, tardum. 1.92.
 { manifesta }
 { præfixa verbis in futuro qvid e-
 dicatur. 1.38.
 { manifesta } 3.11.
 Latini numeri quem habeant usum in notis Lib-
 ris sequi Libri. 1.8.
 in Latium quis Avicennam primò transtulit. 1.8.
 Latinam & Græcam Grammaticam nondum esse
 undiquaq; absolutam. 2.4. 5.
 Latus Christi quod incruce apertum. 1.5.
 Lectio Avicennæ quàm bene clare Medici. 1.9.
 Lectio Arabicarum Grammaticarum quæ & qualis. 1.24.
 Lectiois Arabicæ exercitium. 1.10.
 ad Lectionem Arabicam necessarium respu-
 tatur. 1.95.
 Legere Arabicam quomodo quis possit addiscere. 1.14.
 Lexicon Medicum Arabicum Autorem editurum. 1.20.
 Lex Justitiæ quæ? 1.9.
 Liber primus hujus Grammaticæ cur ex quo e-
 laborari non poterit. 1.10.
 Liber primus hujus Grammaticæ cur Senatus Vra-
 tiaviensis dedicatus. ibid. 11.
 Liber Grammaticæ Arabicæ primus qvid? 1.20.
 Liber Grammaticæ Arabicæ secundus qvid tra-
 ctet. 1.20.
 Liber Grammaticæ Arabicæ tertius qvid tractet. 1.20.
 Liber Secundus cur non citius, sed nunc primò
 editus. 1.17.
 Liber Tertius cur distinctus in 38. membra. 3.2.
 { primus } pars. 1.24.
 { secunda }
 Libri { numeri Latini, notæ Latini, cur ad-
 duntur. 1.8.
 { Synopsi ubi veniatur. ibid.
 Libro tertio Grammaticæ quare notæ quædam la-
 tinæ adjunctæ. ibid.
 { tertium Grammaticæ quæ deliberantur
 Autoris scriptis. 3.2.
 { jam constituta sunt. 3.2.
 Librum { 2. Canon Avicennæ Arabicum, Ar-
 abicum editurum. ibid.
 { in Scholis Arabum nullum compo-
 nitur. 3.2.
 Libri posteriores quando edantur. 1.17.

I N D E X.

Decimi noni Psalmi resolutio Fymnologica.	2.36.		
	& seqq.		
Declinatio Nominum qvæ?	2.29.		
Dedecoris in se nihil habere si absolutissima, im-	3.3.		
perfecta antecellant, obfcurentq.			
Dedicationis Libri Secundi rationes.	2.3.		
Defectiva nomina qvæ?	2.29.		
Demonstrativa Pronomina qvæ?	2.33.		
Dentium literæ qvæ?	1.32.		
Derivativa verba qvæ?	2.9.		
Denum autorem esse linguarum.	1.3.		
Dictio recta, ubi tractetur	3.36.37.		
Dictiones	{	in linearum divisione Arabes non di-	
		rimere.	1.98.
Dictionum cooperantium significationes vel im-	{	perantes qvæ & qvot?	3.26.27.
		nia qvæ?	3.26.
Dictionum cooperantium constructio.		ibid.	
Dictionum cooperantium affinitas.		ibid.	
Dictionum conligificantium certæ notæ.		2.12.13.	
Dictionum actiones imitantes vel interiores quid?		3.13.	
Dictionum variatio locutione aut potentia quid?		ibid.	
Dictum	{	Pauli { 1. Corinth. 14. v. 5.	1.2.
		ad Galat. 4. v. 23.	3.5.
		Petri 2. Epist. 1. v. ultimo.	1.2.
		Matth. 7. v. 12.	1.9.
Difficilem esse rem, si simplices vocales moti-	{	Johannis Evangelistæ. 19. v. 35.	1.5.
		bus vel compositis, aut geminatis includantur.	3.74.
Difficultas	{	operis hujus qvæ, & qvare.	1.13.
		transfereñdi scripta Arabum.	1.79.
Discendi Syntaxin mos Arabum in Scholis.	{	pronuntiationis Arabicæ linguæ.	1.33.
Diphthongi & pronuntiationem hodiernam esse		recenient.	1.41.
Discriminis omnium literarum Arabicarum dif-		ficultas.	1.44.
Dispositio	{	Totius operis.	1.20.
		primi libri.	1.21.
		secundæ partis primi libri.	1.24.
Distinctio Conjugationum aliorum.			2.14.
Diverfos esse usus movendum nominum quorum-		dam.	2.15.
Divisiones Arabicarum literarum, cur hæc non o-		mnes iradantur.	1.36.
Divisiones Constructionis Arabicæ Syntaxeos		ubi iradantur.	3.13.
Doctrinarum partes omnes Arabes diligenter tra-		ctasse.	2.8.
Donum singulorum vale.			1.1.
Dsal litera	{	cum suis accidēt, omnibus.	1.59.60.
		mysticè quid significet.	1.75.
Dshdshagimu quid sit, cum suis accident. omni-		bus.	1.59.60.
Dshdshagimu quando u clarum valeat.			1.84.
Dshdshagimu quando u cum o commixtum va-		leat.	1.84.
Dsal litera	{	scum suis accidēt. omnibus.	1.54.
		mysticè quid significet.	1.75.
Dubiorum explicationes in Arabicis undè expe-		ctandæ.	3.8.
Duplex futurum Arabicis esse.			2.18.
E.			
E clarum Arabes vix habere.			1.87.
Effusio Spiritus Sancti	{	quando	1.1.
		quomodo	1.1.
Elementorum Ara-	{	Figura.	1.24.25. & seqq.
		Nomeh.	1.25.30.
		Origo.	ibid.
		Significatio.	1.25.31.
		Potestas.	1.26.35.
		Ordo.	1.26.34.
bicorum	{	Discrimen.	1.26.35.
		Numerus.	1.26.36.
		Divisio.	1.26.36.37.
		Permutatio.	1.26.36.41.
Elisæthici Gymnastii Vianilavienfis commen-		datio.	1.2.
Epistolæ Pauli quasdam aliis lingvis adhuc inco-		gnitas, dicuntur habere Arabes.	1.5.
Ereclæ Typographiam Viennæ Austriæ Syriacæ		cam & à qvot	ibid.
Erectos typos Arabicos, Breslæ honori fore.			1.11.
Error periculosis in versione Avicennæ.			1.7.
Errores	{	versum Avicennæ cui tribuendi.	ibid.
		punctorum adjectorum, si qui sunt in	
		Syntaxi Arabicæ, cui ascribendi.	3.12.
interpretum malè Autoribus ipsis tri-	{	but.	1.8.
Essentiale punctum tertium quomodo servide di-		ci possit.	1.78.
Essentialia puncta	{	qvæ habeant accidentia.	ibid.
		duo priora, cur sæpius omi-	1.79.
Eymologiam qvare Arabes non curent in Scho-		lis.	3.7.
Europæ hisce extremis temporibus à quo lingua		Arabica communicata	3.1.
Evangelistarum		scripta Autorem editurum.	1.
Evangelistarum	{	Quatuor Viæ.	1.102.
		Notæ, de futuro Imperativi secundæ	
Exceptio	{	personæ.	2.19.
		Verborum debilitum.	2.22.
Exemplar Romanum Arabicæ Syntaxeos in qvi-	{	bus sit imperfectum.	2.27.
Exercitium lectionis Arabicæ.			3.2.
Explicationes dubiorum in Arabicis undè expe-		ctandæ.	3.8.
Exquirite cur hujus auctoris scripta non possint o-		laborari.	1.10.
F.			
Facilitas addiscendæ linguæ Arabicæ.			1.4.
Fœderum generis indicium apud Arabes quod sit			1.

INDEX.

Chephdshu	{ Constructio an verbo planè non cō- veniat. 3.14. constructionis quot sint notæ. 3.17. habentia nomina quotuplicia. 3.38.	Cōjunctiones	{ Simples } ibid. { Composite. } ibid.
Christi latus quod apertum in Cruce.	1.5.	Conjunctionum regula Syntaxeos.	3.29.
Cicero Arabum quis.	1.4.	Consignificativæ dictionis notæ quæ.	3.12.13.
Clarum { ^a e vix }	{ habere Arabes. 1.84.	{ Syntactica Arabica in quibus consi- stat. 3.13. Nomini ac verbo quæ communis. 3. 14.	
Classis schematis secunda ubi perfectè tractetur.	1.42.	{ Nominis } Verbi } propria quæ? ibid.	
Classis { secundæ elementorum Arabicorum tra- ctatio quò pertinet. 1.77. tertiae de punctis tractatio. 1.78.		Constructio	{ Chephdshu an verbo planè non conveniat. ibid. per motiones in quot locis fiat. 3.19. per literas in quot locis fiat. ibid. verbi ubi tradatur. ibid. particularum cooperantium. 3.26. indicia vel notæ ubi tractentur.
in Classibus Schematis elementorum lingvæ A- rabicæ omnibus, quæ & quot notanda. 1.24.		Constructionis	{ officia Syntaxeos Arabicæ quæ? 3.14. 3.13. divisiones ubi doceantur. ibid.
Clenardo quomodo dicatur Albucasis scriptor Arabice Syntaxeos. 3.7.		Constructionem, quæ motionibus & notis persi- citur cujusq; dictionis, quomodo vocent Ara- bes. ibid.	
Collatio textus S. Matthei. 1.102.		de Constructione ultimæ syllabæ præteriti cujusq; verbi. 3.20.	
Collectio syllabarum. ibid.		de Constructione ultimæ syllabæ Imperativi. 3.20.	
{ Gymnasii Vratislaviensis 1.2.		Constructionum Arabicarum Synopsis ubi pon- tatur. 3.38.	
Commendatio { Avicennæ. 1.7. Germanorum ob studium lin- gvarum. ibid.		Cooperantes dictiones Arabum quæ. 3.26.	
Communicatio librorum Arabicorum implora- tur. 1.15.		Cooperantium { Constructio. } ibid.	
Communicativum sui esse omne bonum. 1.9.		{ lingua Arabica discenda. 1.4.	
Comparatio nominis quæ. 2.26.		Cur { aliis cogatur communicare Autor lingvam Arabicam. 1.9.10.19.	
Composita { Pronomina } quæ? 2.33. { Adverbia } 2.35.		Cur liber primus Grammatices non potuerit ex- quisitè elaborari. 1.10.	
Compositæ conjunctiones quæ. ibid.		Cur liber primus Grammatices scriptus. 1.10.12.	
Compositis vel geminatis vocalibus si simplices includantur rem esse difficilem. 3.14.		Cur liber primus Grammatices Senatui Vratisla- viensi dedicatus. ibid.	
Concavitate nasci an pronunciatio literæ Nun fieri debeat. 1.34.		Cur hic liber nunc editus? 2.7.	
Concilium Hierosolymitanum haberi in lingvâ Arabica conscriptum. 1.5.		Cur hic liber non citius editus? ibid.	
in Concilio Viennensi in Galliis, quid sancitū sit de professione lingvæ Arabicæ. 1.8.9.		Cur alius hic labor relinqui potuisset. ibid.	
Confusiones fieri ex nimia usurpatione puncti in numeris. 1.77.		Cur prius de Verborum perfectorum agatur con- jugatione. 2.11.	
{ debiliū. 2.22. quotuplex. 2.11.		Cur cui imprimis debeat esse Arabica lingua. 3.1.	
Conjugatio verborum { 1. 2. 3. } quæ. 2.12. 4. 5. 6.		Custos, vel Index pactum Arabum quid? 1.96.97.	
		Gyphram pro puncto non raro poni à Romanis in editione Avicennæ Arabici. 1.77.	

D.

Conjugationis verborum debiliū regula. 2.22.	
in Conjugatione verborum debiliū abjici pri- mam literam radicalem. 2.23.	
Conjugationes hujus lingvæ variè posse distingvi. 2.11.	
Conjugationum distinctio alicorum alicorum. 2. 14.	
de Conjunctione. 2.35.	

Dal litera	{ seintū suis accident. omnibus. 1.53.54. mysticè quid significet. 1.75.
Debile verbum quid?	2.21.
Debiles literæ quæ?	1.38.
Debiliū verborum { Species. } 2.22. { Conjugatio. } 2.23.	
	2.24.
	Decimi

INDEX.

- Arabice lingue radicales literas non constituere
 Rapha Hebraeorum. 5.33.
 ad Arabicam lectionem necessarium requisitum. 5.95.
 { pleraq; scripta sacra esse scripta. 1.5.
 { nonnulla scripta sacra tantum haberi, & qvæ. 1.5.
 { Medicum minus posse carere, ac latinâ. 5.7.
 In Arabici lingvâ curpius de verbo, quàm nomine agatur. 2.8.
 { figuræ in schemate. 5.22.
 { abbreviationes. 1.23.
 { lectio quæ & qualis. 1.24.
 Arabicarum literarum { figuras duplices esse. 1.22.
 { figuræ similes. ibid.
 { figuræ dissimiles. 1.29.
 Arabicarum literarum radicales quot? 5.34.
 Arabicarum literarum aliæ sursum tantum propendens. 1.30.
 Arabicarum literarum aliæ deorsum tantum propendens. 1.30.
 Arabicarum literarum aliæ sursum & deorsum simul propendens. 1.36.
 Arabicarum literarum aliæ simplices. ibid.
 Arabicarum literarum aliæ duplices. ibid.
 Arabicarum literarum singularias quæ. 1.35.
 Arabicarum literarum divisiones omnes cur hic non tradantur. 5.36.
 Arabicarum literarum quierem esse duplicem. 1.90.
 Arabicas literas omnes esse consonantes. 1.31.36.
 Arabica proverbialia. 1.100.105.
 Arabica puncta. 1.21.
 Arabica Oratio Dominica. 1.103.
 Argentoratensis Academia quid sit. 3.1.
 Argentoratensis Reipub. Seniores favere studio lingvarum. ibid.
 Atrephau quid? 1.23.
 Atrechphiphu quid? 1.92.
 Atrechdidu quid? 1.91.
 Atretsqiliu quid? ibid.
 { lectio quàm sit necessaria Medicis. 1.9.
 { Commendatio. 1.7.
 Avicennæ { libri. 2. Canon. Autorem editurum. 5.20.
 { libri secundi Canonis qualis ordo. 1.34.
 { versio quomodo legenda. 1.7.
 in Avicennæ versione periculosus error. 1.7.
 { Autor cur cœperit legere. 1.3.
 { miserè esse transformatum. ibid.
 Avicennam { esse Arabum Ciceronem. 1.4.
 { Quis primus in latinum transtulerit. 1.2.
 Pro Avicennâ restituendo vota facta. 1.7.
 Avicennistam bonum, esse bonum Medicum Practicum. 1.3.
 { lingvarum quis? 1.1.
 Autor { quo tempore scripserit hunc librum. 2.1.
 { Ubi } Polonicam lingvâ didicerit. 1.2.
 { Qvandiù } Anatomicos } quando primum legerit li-
 { Botanicos } bros. 1.3.
 { Quando abierit in Academiam & quam. ibid.
 Autor { Qvando } Magisterii titulo ornatus. ibid.
 { Ubi } Qvando Medicinæ sese totum consecra-
 { tit. ibid.
 { Ubi natus & educatus. 5.11.
 { Qvâ deliberatione tertiu scripserit Græ-
 { matices librum. 3.7.
 { Qvare dictionum radices annoiarit. 3.9.
 Autoris animum juvenilem inclinasse ad Mercat-
 turam. 1.2.
 Autorem Lexicon Medicum editurum. 1.20.
 Autoribus ipsi errores interpretum malè tribui. 1.2.
 Auxiliares manus implorat Autor. 1.15.21.

B.

 Ba litera { cum suis acciden. omnibus. 1.44.45.
 { mysticè quid significet. 1.74.
 Balbutientes literæ quæ. 1.37.
 Bonorum Virorum iudicium de his conatibus im-
 ploratur. 1.15.
 Botánicos quando primum Autor legerit libros. 5.3.
 Bonum omne communicativum esse sui. 1.9.
 Brevis Arabicam Typographiam erectam, Rei-
 publici honori fore. 2.11.

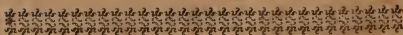
C.

 Cabala quòd essentia Magiæ. 1.76.
 Cadensis verba quæ. 2.9.
 Canonem lib. 2. Avicennæ Autorem editurum. 1.20.
 Canicum ex 50. epithetis Dei confectum. 1.100.
 Capitula litera { cum suis acciden. omnibus. 1.66.67.
 { Asiaticum & Africanum. ibid.
 { Mysticè quid significet. 1.75.
 Cardinalia nomina à duobus ad decem sunt Ara-
 bibus feminina. 1.71.
 Carmine quis complexus sit Syntaxin apud Ara-
 bes. 3.7.
 Carolum Magnum Cæsarem scripsisse Gram-
 maticam. 1.10.
 Casus nominum quot & quis? 2.28.
 Cava verba vel pertusa Arabum quæ? 2.23.
 Cautela de comparisonem Nominis. 2.27.
 Cha litera { cum suis acciden. omnibus. 1.52.53.
 { mysticè quid significet. 1.77.
 Characteres Arabici ubi habeantur. 1.11.
 Characteres numerorum quasdam gentes habere
 peculiares. 1.27.
 Characteres numerorum sacri qui apud Arabes. 1.28.

INDEX.

Arabum	Ciceronem esse Avicennam.	1.4.	Arabicos typos	Breslæ erectos, honori fore civi-	2.11.
	literæ, quæ in pronuntiatione diffi-	1.34.		tati.	2.11.
	les.	1.34.	Arabice Autoribus injustè imputari vitia inter-	quis Autori sculpsit.	2.13.
	numerandi ratio.	1.77.		pretum.	1.79.
Arabibus	scripta difficulter transferri.	1.79.	Arabica constructio in quibus potissimum consi-	stat.	3.13.
	interpretibus agendas gratias, & qua-	ibid.			
	re.	ibid.			
	pronuntiatio superstitiosa.	1.94.	Arabica lingua	cur discenda.	1.4.
Arabibus	etiam omnia scripta sacra esse.	1.5.		quatenus Hebræe anteferenda.	1.6.
	pars orationis tertia quomodo dica-	1.25.	Arabice lingua	ex Alcuraho cum omnibus pun-	1.25.
	tur.	1.25.		ctis haurienda.	1.25.
	Arabibus numerandi antiquus modus quæst	1.27.		hisce extremis temporibus à quo	3.11.
	Arabibus numerandi in sacris modus quæst	1.27.		Europæ communicata.	3.11.
Arabibus	undè dicatur Grammatica	1.8.	Arabica scripta, his perfectiora, cur multi invi-	cui debeat imprimis esse curæ.	ibid.
	Verbum quid significet	ibid.		deant.	3.5.
	Futurum duplex esse.	2.18.		Professores cur vix ulli dentur.	1.9.
	Synopsis	3.9.		Præstantia.	1.13.
Arabes	Grammatica	3.9.	Arabice lingua	Addiscendæ facilitas.	1.14.
	Constructiorem, quæ motionibus & no-	3.13.		clausibus omnibus quid notan-	1.24.
	ois perficitur, in fine cuiusq; dictio-	1.8.		dam.	1.24.
	nis, quomodo vocent.	1.8.		Prærogativa quæst	1.32.
Arabes	Omnes doctrinarum partes diligenter	1.8.	Arabice lingua	In pronuntiando difficultas.	1.39.
	tractasse.	1.8.		Grammatices liber primus quid	1.20.
	Oretenus primò scientias tradidisse.	1.27.		tractet	1.20.
	figuris literarum pto numeris usos esse.	ibid.		Arabice lingua Grammatices liber secundus quid	1.20.
Arabes	clarum non habere.	1.43. 83.	Arabice lingua	tractet	1.20.
	a clarum vix habere.	1.86.		Arabice lingua Grammatices liber tertius quid	1.20.
	non dividere dissonas in dividendis li-	1.98.		tractet	1.20.
	neis.	1.98.	Arabice lingua	Figure quæ traduntur.	1.21.
Arabes	tempora verborum quot habeant.	3.23.		Lectionis exercitium.	1.101.
	rythmis delectari.	1.108.		Conjugationes variè posse di-	2.11.
	quid Grammatici tradant in suis scho-	3.7.		stingi.	2.11.
Arabes	lis post solam lectionem & scriptio-	3.7.	ad Arabice lingua culturam Autor exhortatur	Syntaxis à quo conscripta.	3.3.
	nem.	3.7.		Germaniam.	1.8.
	quomodo Syntaxin in scholis suis tra-	ibidem.		de Arabice lingua professione quid sancitum in	1.8.9.
	dant.	ibidem.		Concilio Viennensi in Gallia.	1.8.9.
Arabes	apud Arabes quando numerorum figuræ inven-	1.27.	Arabice lingua	præ omnibus aliis latissimè	1.5.
	te & cur	1.27.		patere.	1.5.
	Arabici characteres ubi habeantur,	1.11.		habere utilitates, quas He-	1.6.7.
	bræ non habet.	1.6.7.		prodesse Theologiæ.	1.7.
Arabice	Syntaxeos titulus quæst	3.8.9.	Arabice lingua	necessariam Medicinæ.	1.7.
	lingvæ constructio in quibus consistat.	3.13.		Jurisprudentiæ utilem.	1.8.
	Orationis quæst & quæ sint partes.	2.8.		Philosophiæ utilem.	1.8.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		Cur Autor aliis communi-	1.9.10.19.
Arabice	Constructiōis officia quæst	3.13.	Arabice lingua	care cogatur.	1.9.10.19.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		ipsis etiam Arabibus nondū	9.13.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		in artem redactam.	9.13.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		Legere quomodo quis possit	1.14.
Arabice	Constructiōis officia quæst	3.13.	Arabice lingua	addicere.	1.14.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		Scribere quomodo quis pos-	1.14.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		sit addicere.	1.14.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		Sine vivæ Præceptoris voca-	1.14.
Arabice	Constructiōis officia quæst	3.13.	Arabice lingua	quò ad verā pronuntiatio-	1.31.34.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		ne vix addisci possit.	1.31.34.
	Constructiōis officia quæst	3.13.		Arabicæ	
	Constructiōis officia quæst	3.13.			

INDEX

Rerum memorabilium, quæ in hisce
tribus Grammatices Arabicæ libris

continentur.

Numerus Prior librum, posterior paginam indicabit.

A.

A Breviationes Arabum frequentiores quæ & quales.	1.23.99.	nus resutatus.	1.6.
Abolutissima si imperfecta antecellant, obsecrentq; nihil in se habere dedecoris.	3.3.	Alcuranus à Theologis Europæ quomodo possit resutari.	1.6.
Academæ Argentoratensis quid sit.	3.1.	Alcuranus cur rubricâ habeat quasdam literas superscriptas.	1.97.
Academæ Argentoratensis Denatores studio linguarum favere.	3.4.	Alcuranum quosdam Theologorum Europæ non vidisse, nedum legisse.	1.6.
Accentus rationem apud Arabes brevissimam esse.	1.100.	Alcuranum unde accepisse Muhammed gloriatur.	1.6.
Verbi	2.2.	Alhaaglibu filius, scriptor Arabicæ Syntaxeos prosa.	3.7.
Nominis	2.22.	Alhamzeu cum suis accidentibus omnibus.	1.86.87.
Pronominis	2.31.	Aliorum distinctio Conjugationum Arabicarum.	2.14.
Adverbiorum	2.33.	Aliph litera cum suis accidentibus omnibus	1.42.
Conjunctionum	2.35.	Aliph litera mysticè quid.	1.74.
Præpositionum	ibid.	Aliph litera { scissionis } { consecutionis }	1.87.
Interjectionum	2.36.	U sive Alaliph, vel Allam cujus partis Oraclo- nis nota.	3.12.
A clarum habere Arabes.	1.81.	Aliph maqfora quid.	2.25.
Accusativus Neshbu habens, ubi tractetur.	3.31.	Alketru quid, cum suis accident. omnibus.	1.80.
Actiones dictionis intrantes vel interiores Arabibus quid?	3.13.	Almeddu quid, cum suis accident. omnibus.	1.88.
Activum esse duplex.	3.22.	Alphathbu quid, cum suis accident. omnibus.	ibid.
Adhæisionis literæ quæ?	1.38.	Alkesretu quando fiat signum ad Neshbu.	3.16.
Adjumentum linguarum quale.	1.2.	Alkesretu quando fiat signum ad Chephethu vel Gferu.	3.17.
Adiutor Autori quis fuerit in hoc opere, & quomodo.	1.13.	Alphathhatu quâdo fiat signum ad Neshbu.	3.16.
Admonitio de Schemate seorsim excuso.	1.24.	Amaras, cur dixerit Isocrates, studiorum radices.	1.4.
Adshdshammeru quid? cum suis accidentibus omnibus.	1.83.84.	Amati Lusitani iudiciu de versione Avicennæ.	1.7.
Adshdshammeru vocalem esse simplicem.	3.14.	Anima lingvæ Arabicæ quid?	1.33.39.
Adshdshammeru fieri signum ad Repha.	3.14.	An omne a-inclusum habeat et	1.22.
de Adverbio.	2.33.	An neshbu quid.	1.80.81.
Adverbia { simplicia } { composita }	2.35.	An neshbu quod habeat notas in cõstructione.	3.15.
Adverbiorum significatio.	2.33.	Apocope literæ Nun quâdo fiat signu ad Neshbu.	3.16.
At diphthongi pronunciationem hodiernam esse recentem.	1.81.	Apostolorum Concilium Hierosolymitanum haberi in Arabicâ lingvâ.	1.5.
Aethiopia lingua an prima.	1.25.	Apostolici numeri in Arabicâ.	1.28.
Afinia cõoperantium dictionum quæ.	3.26.	A pueritiâ Autorem studio linguarum delecta- tum.	1.2.
Ain literacũ suis accidentibus omnibus.	1.62.63.	Arabes dicuntur habere Epistolas Pauli multas quæ in aliis lingvis nondum extant.	1.5.
Ain litera mysticè quid.	1.75.		
Al Aliph literam fieri signum ad Neshbu.	3.16.		
Al articuli ingressum quæ nomina apertè admittant.	3.27.		
Albucasis scripsit Syntaxin Arabicam prosa.	3.7.		
Albucasis Syntaxis quomodo à Clenardo vocetur.	3.7.		
Alcuranus à Theologis Europæ quomodo hactenus			

1. الْفَاعِلُ id est, agens, s. ve activum. m. 37. 2. الْمَفْعُولُ id est, passivum s. m. 38. 3. الْمُبْدَأُ id est, incipientis, —	m. 37. & hae sunt duplicata sensu contenta. Incipientis id est, seu adjectus itidem est duplex, vel	Apparatus Simplex.	مع فاعله
1. كَانَ m. 40. 2. إِنْ m. 40. 3. طَنِبْتَ m. 41. 4. الْبَدَلُ id est, sequentia ad Rephau-habeotia, quorum sunt. 4.	& affinis horum, quae sunt ingre dieotia المُبْدَأُ المُبْدَأُ المُبْدَأُ	1. Rephau. 2. Neshbu. 3. Chephdshu. 4. Cognitione quae consilium in s. reboa. 5. Negatione, quae cognoscitur ex nominis generalis, quod apte admittere potest articulum.	مع 1. Pronomine. 2. nomine noto. 3. nomine ingerto. 4. nomine cum his cognatis. m. 43.
II. Neshbu, quorum sunt quindiesim. m. 47. 1. Passivum in quo, seu Accusativus. m. 48. 2. Infinitivum. m. 49. 3. Punctum temporis. m. 50. 4. Punctum loci. m. 50. 5. Modus. m. 51. 6. Distinctio. m. 52. 7. Repetitio. m. 53. 8. Particula. m. 54. 9. Formula vocandi. m. 55. 10. كَانَ m. 40. 11. إِنْ m. 40. 12. طَنِبْتَ m. 41. 13. Sequentia ad Neshbu gerentia. m. 40. 41. 44. 45. 46. 14. Passivum propter quod. m. 56. 15. Passivum cum quo. m. 57.	المُبْدَأُ المُبْدَأُ المُبْدَأُ المُبْدَأُ	1. Rephau. 2. Neshbu. 3. Chephdshu. 4. Cognitione quae consilium in s. reboa. 5. Negatione, quae cognoscitur ex nominis generalis, quod apte admittere potest articulum.	مع 1. Rel pro se. 2. parte pro toto. 3. contenti pro continente. 4. erroris. m. 46.

III. Chephdshu, quae triplicia sunt, vel habens-Chephdshu per

1. dictionem, seu literam.
2. Regimen.
3. Sequens ad habens-Chephdshu m. 58.

Errata Typographica Libri II.

Pag. 4. lin. 9. corrinet. I. corruiat. Pag. 1. lin. 1. millibus I. milles. Pag. 7. lin. 7. Grammatices. I. Grammatices. Pag. 8. lin. es. de ven. I. de notat; ramen. lin. 35. descendunt, formatos, I. descendunt, formetur; Pag. 10. lin. 14. alias. I. alias genes Pag. 7. lin. 1. تيبا Pag. 23. lin. 32. Iteram. I. iteram. Pag. 32. lin. 24. duo I. duos. No. 33. duo I. duos. Pag. 40. lin. 19. الهب

Libri III.

Pag. 1. lin. 19. ed. I. ea. lin. 17. elicifedq. I. elicifedq. Pag. 11. lin. 7. vocabula ita jam. dele. ita, & deinde. reddere. I. ita 7 lin. 12. dua. I. duo. Pag. 16. lin. 1. باخرة. I. باخرة. Pag. 17. lin. 18. declioatur. I. declinantur. Pag. 18. lin. 19. In versio ejus. Pag. 19. lin. 26. Incipient. I. Incipient. Pag. 21. lin. 4. lin. 15. habent tium. Pag. 23. lin. 7. هو هو. Pag. 24. lin. 13. & فاعله. I. فاعله. Pag. 25. lin. 19. اصباح. I. اصباح. Pag. 29. lin. 37. Rephau. I. in Rephau. lin. 24. بولان. I. بولان. Pag. 32. lin. 18. فيه البدل. I. فيه البدل. Pag. 37. lin. 18. بولان. I. بولان.

INDEX.

Operis hujus impressionis molestia quantæ.	1.14.	Polonicam linguam Autor obtdidicerit.	Ibid.
Operis hujus generalis dispositio.	1.20.	Potestas elementorum Arabicorum.	1.26.
Opus laborum hunc multos, tentasse paucos, effecisse nullum.	1.13.	Potestas & pronuntiatio quomodo differant. r. 31.	
Oratio Dominica Arabicæ.	1.103.	Practicum Medicum bonum, bonum oportere esse Avicennistam.	1.3.
Orationis pars tertia quomodo dicatur Arabicis, & undè.	1.25.	Preceptoris vivam vocem requiri in addiscenda verâ pronuntiatione lingue Arabicæ.	1.31.
Orationis Arabicæ quot & quæ sint partes.	2.8.	Preceptorum Gymnasii Vratistavensis mentio.	1.
Ordinaria nomina quæ.	2.29.		
Ordo elementorum Arabicorum quis. 1.26. 34. 35.		Prerogativa lingue Arabicæ quæ.	1.32.
Ordo libri secundus Canonis Avicennæ qualis.	1.	de Prepositione.	2.35.
	34.	Prepositiones separabiles.	2.36.
Origo elementorum Arabicorum qualis.	1.25.	Prepositiones inseparabiles.	Ibid.
Originis vel radices dictionum quare Autor annotavit.	3.9.	Præstantia lingue Arabicæ.	1.13.
		Præteriti ultimi syllabæ constructio cunctisque verbi quæ.	2.20.
P		Primus liber Arabicæ Grammaticæ quid tractet.	1.10.
Parentis Autoris quando mortui.	1.1.		
libri primi secunda.	1.24.	Primi libri dispositio.	1.26.
Partis orationis tertia Arabicis quomodo dicatur.	1.25.	Primitiva verba quæ.	2.9.
Partis secundæ dispositio.	1.84.	Prima conjugatio quæ.	2.12.
Partes libri primi tres.	1.21.		
Partes orationis Arabicæ quot, & quæ.	2.8.	Primæ personæ { singularis } nota.	2.17.
de Participiis notæ.	2.27.	plurales	
Passivum propter quæm, seu dictio recta quæ.	3.36.		
	37.	Polem literam radicalem abici in prima conjugatione verborum debiliū.	2.23.
de Passivis verbis.	2.17.		
Passiva verba debiliū secundæ speciei quomodo formentur.	2.24.	Prima fundamenta { lingue } ubi hauserit	
Paucissimis linguam Scoticam esse notam.	1.81.	græcæ	1.3.
Paucos hunc laborem tentasse, multos optasse, nullum effecisse.	1.13.	hebrææ	1.3.
Pauli dictum 1. Corinth. 14. v. 5.	1.2.	Antor.	1.3.
Pauli dictum ad Galathas { 4. v. 24. } { 1. v. 17. }	2.5.	Professores lingue Arabicæ cur vix ulli datur.	1.9.
		de Professione Arabicæ lingue quid sancitum in Concilio Viennensi in Gallis.	1.8.9.
Pauli Epistolæ aliis lingvis ignotas Arabes habere dicuntur.	Ibid.	de Pronomine.	2.31.
Peregrinus qui moritur, moritur Martyr.	1.161.		
Peritum fuisse 22. linguarum multitudinem Regæ.	1.2.	Pronominum { Significatio. } { Divisio }	Ibid. & 32.
Perfectum Nomen quid.	3.15.	Integra.	3.25.
Perfectum Verbum quid.	2.9.	Demonstrativa.	
Perfectum verbum cur prius tractetur.	2.7.	Relativa.	
Permutatio literarum in quibus fiat.	1.41.	Pronomina { Interrogatiua } { Simplicitas } { Composita } { Separabilia. }	2.23.
Personæ verborum quot, & quæ.	2.10.		
Pertula vel cava verba Arabicis quæ.	2.23.	Pronunciationis lingue Arabicæ difficultas.	1.33.
Petri dictum 2. Epist. 1. cap. v. ultimum.	1.2.	Pronunciationem diphthongi & hodiernam esse recentem.	1.21.
Petri à Selavv in opere adjumentum quod.	1.13.	Propria nominis constructio.	3.14.
Pha litera cum suis accidit omnibus.	1.64. 65.	Propria verbi constructio.	Ibid.
Pha litera iijsticè quid significet.	1.75.	Prosa qui scripserint Syntaxin Arabicam.	3.7.
Phathin quid.	1.80.	Proverbium Turcicum.	1.83.
		Proverbia Arabica tria.	1.100. 101.
Phathu quando { per a vel e pronuntiandum. } { a clarum sonet. }	82. Ibid.	Prudentis inconsideratæ judicium de lingua Arabica.	1.9.
		Psalmi 109. Etymologica resolutio.	2.36.
Pleraq; scripta sacra Arabica lingua esse scripta.	1.5.	Ptolomæum Regem Aegypti fuisse grammaticum.	1.102.
Polonicam linguam quoad pronuntiationem esse satis difficilem.	1.2.	Punctum essentiale tertium quomodo servile dici possit.	2.72.
		Punctum Alphathu quid.	1.80.
		Punctum Miube quid.	Ibid.
		G ;	Punctum

INDEX.

Mystici an nihil insit nominibus Arabicarum literarum. 1.73.

N.

Nam Arabibus quid? 1.7.
Natus Auctor libri huius ubi. 1.11.
Necessitas Grammaticæ quæ? 2.4.

Neshbu { & Gsezmum abjecta litera Nun, quæ verba suscipiant. 3.19.
quot modis inducatur futuro. 3.20.
nomina habentia quovis. 3.30.
constructio propria quæ. 3.19.
accidentia quæ. ibid.
Comparatio. Ibid.

Nominibus { Genus Masculinum. ibid.
Genus Femininum. ibid.
Numerus Singularis. Ibid.
Numerus Pluralis. ibid.
Arabici certa nota. 3.11.

Nomini Gsezmum planè non convenire in ultimâ syllabâ. 3.14.

Nomina Verbo, quæ sint communes constructiones. ibid.

de Nomine. 2.26.

{ elementorum Arabicorum quæ? 1.15.
fracta quæ sint 3.15.
perfecta quæ sint ibid.
Gsezzu & Chephdahu quotuplicia. 3.
38.
quare magis sint verborum infinitivi, quàm verba. 3.12.
quæ articulum Bapè admittant. 3.
27.

Nomina { sequentia ad nomina habentia Rephau. 3.27.29.
habentia Neshbu in ultimâ literâ vel syllabâ in oratione. 3.30.
habentia Rephau quæ. 3.21.22.
Arabum esse declinabilia. 3.17.
Arabum esse indeclinabilia. ibid.
Defectiva }
Numeralia quæ. 2.29.
Cardinalia }
Ordinalia }
{ casus quot & quid 3.28.
3.27.

Nominum { quarundam motionum esse diversos usus. 3.13.

Nominibus literarum an nihil insit mystici. 1.37.

Non homogeneæ motiones quid? 1.80.

Norinbeigenes studia linguarum coluisse, quæ convincant? 2.2. & 3.

{ de verbis imperfectis, geminatis, aut surdis. 2.26.
de futuro. 2.17.18.
de Aliph. ibid.

Nota { de conjugatione verborum debiliùm. 2.22.
de futuro imperativi secundæ personæ. 2.
18.

{ in verborum formationibus. 2.19.

{ de Participiis. 2.21.
de cognoscendo genere nominum. 2.27.
certa nominis Arabici. 3.11.

Nota { constructionis quæ. 3.14.
Arepheu }
Chephdahu, vel Gsezzu } quæ. 3.15.
3.17.
ibid.

{ quædam de verbis. 2.16.
Notæ { quædam latinæ, quare tertio libro Grammaticæ adjecit. 3.8.

Notanda quæ & quot in omnibus classibus characterum Arabicæ lingvæ. 1.24.

Nullum hunc laborem effecisse, optasse multos, tentasse paucos. 1.13.

Numerus verborum quotuplex. 2.10.

Numerus nominum quotuplex. 2.27.

Numeri Apostolici in Arabicis. 1.28.

Numeri Latini quem habeant usum in schemate. 1.42.

Numeri in resolutione Psalmi 19. quid significet. 2.36.

Numeri latini in tertio libro cur latinis notis additi? 3.8.

Numerorum figuræ peculiares, quando inventæ, & cui? 2.27.

Numerorum characteres quasdam gentes habere peculiares. ibid.

Numerorum figuræ similes. 1.29.

Numerorum figuræ dissimiles. ibid.

pro Numerorum figuris, quæ gentes adhuc hodie literis utantur. 1.28.

Numeros esse duplices. 1.40.

Numeralia nomina quæ. 2.29.

Numerandi antiquus Arabum modus quis? 1.27.

Numerandi sacer Arabum modus quis? 1.28.

Numerandi ratio Arabum. 1.77.

Numerandi rationem Arabum facillimam esse. 1.
78.

Nun litera { an sit lunaris. 1.38.
mysticè quid significet. 1.76.
quando fiat signum ad Rephau. 3.17.

Nun literæ Isaacio quando & quomodo fiat. 1.
80.

Nun literæ Apocope quando fiat signum ad Neshbu. 3.16.

Nun literam si non retinerent, quæ verba haberet Rephau. ibid.

O.

Observanda in Schemate literarum Arabicarum quæ. 1.24.

Oclarum Arabes non habere. 1.43.

Omittere sæpè priora duo puncta essentialia, & cur. 1.79.

Omnes doctrinarum partes Arabes diligenter tractasse. 1.8.

Omne bonum esse communicativum sui. 1.9.

Omnia scripta sacra etiam Arabibus esse. 1.5.

Operis huius difficultas quæ & quare? 1.13.
Operis

INDEX.

figure in schemate. 1.22.	Lunares literæ. 1.38.
Similes. 1.28.	
Diffimiles. 1.29.	
Abbreviationes. 1.23.	
Schema quare etiam seorsum excusum. ibid.	
diversa scriptio & quotuplex. ibid.	
figuras quas tradit Autor. 1.24.25.	
figuras esse varias. 1.25.	
figuras omnes ad quatuor reduci posse. 1.73.	
figuræ omnes undè originem trahant. ibid.	
figuris pro figuris numerorum utros esse Arabes. 1.27.	
figuris pro figuris numerorum quæ gentes adhuc utantur. 1.27.	
figuram duplicem esse. 1.28.	
figuræ radicales vel fundamentales quorū. 1.29.	
potestas & pronuntiatio quomodo differat. 1.31.	
singularitas quæ. ibid.	
divisiones omnes cur hic non tradantur. 1.36.	
discriminis difficultas. 1.44.	
nominibus an nihil inlit mystici. 1.73.	
quicquam esse duplicem. 1.90.	
Literarum Arabicarum alię deorsum tantum propendunt. 1.30.	
Literarum Arabicarum alię sursum tantum propendunt. ibid.	
Literarum Arabicarum alię deorsum & sursum simul propendunt. ibid.	
Literarum Arabicarum alię simpliciter sunt. ibid.	
Literarum Arabicarum alię duplices sunt. ibid.	
Literarum Arabicarum alię in principio tantum scribuntur. ibid.	
Literarum Arabicarum alię in medio tantum scribuntur. ibid.	
Literarum Arabicarum alię in fine tantum scribuntur. ibid.	
Literarum Arabicarum alię in pluribus locis scribuntur. ibid.	
per Literas fieri constructionem & quorū. 3.39.	
Literas Arabicas omnes esse consonantes. 1.31.36.	
Literas Arabicas quasdam cur rubricâ subscriptas habeat Alcuranus. 1.97.	
Locutione dictionum variatio quid. 3.39.	
	M.
	Magi { essentis, quod sit Cabala. 1.76.
	{ cur possit aliquid temporis tribui. 1.77.
	{ verus effectus. ibid.
	Magisterii titulus { quando } autor ornatus. 1.3.
	{ ubi }
	Magnum Carolum scripsisse Grammaticam. 1.10.
	Manifestæ literæ quæ. 1.39.
	Manus auxiliares implorat Autor. 1.15.21.
	Martyrem mori peregrinum. 1.101.
	Masculinum nominis. 2.27.
	Matihzi dictum cap.7. v.12. 1.9.
	Meddetun literæ quæ sunt. 1.37.38.
	Meddu, vel Meddetun punctum cum suis accidunt. 1.35.86.
	Medicus cur Grammaticam scripserit. 1.10.
	Medicum latinâ potius carere posse lingvâ, quâvis vel Græcâ vel Arabicâ. 1.7.
	Medicum opus à Jureconsulto non bene possit verti. 1.8.
	Medicum Lexicon Autorem editum. 1.20.
	Medicinæ quando totum selet Autor consecratis. 1.3.
	Medicinæ lingvâ Arabicâ esse necessariam. 1.7.
	Mentio Gymnasii Vrauslaviensis. honesta. 1.2.
	Mentio Præceptorum Vrauslaviensis. Elisabeth. honesta. 1.2.
	ad Mercaturam Autoris animum Juvenilem inclinasse. ibid.
	Mim litera { tum suis accidunt. omnibus. 1.69.
	{ mysticè quid. 1.76.
	Minibe punctum vale. 1.80.
	Miser à Vicennâ transformatum in versione. 1.3.
	Mithridatem Regem 22. lingvarum fuisse peritū. 1.2.
	Modus scribendi quis antiquissimus. 1.77.
	Modi verborum quorū. 2.10.
	Molestiæ impressionis hujus operis quæ. 1.14.
	Molles literæ quæ. 1.37.
	Montanus Avicennam commendat. 1.4.
	Mos in Scholis discendi Arabum. 3.4.
	Motio vel punctum quid. 1.82.
	Motio Alphathu quid. 1.80.
	Motiones { homogeneæ } quæ. 1.79.
	{ non homogeneæ }
	{ nominum quorundam diversos esse usus. 3.13.
	{ inutationem Syntaxis Arabicæ maximam esse partem. 3.22.
	{ quælibet ubi locū habeat, regula. 3.19.
	Multos hunc laborem optasse, paucos tentasse, nullos effecisse. 2.13.
	Muria vel significationes dictionum cooperantur quæ. 3.26.
	G 2
	Mysti-

INDEX

Librorum & librorum communicatio implora-	1.15.	donum quale.	1.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	studium cur omnibus sic colendum.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	utiles plurimæ recensentur.	1.2.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.4.	22. Nihil datem Regem fuisse pe-	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	studium quale adjumentum.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	studium delectatum Autorem à pue-	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	studium Germani commendantur.	1.7.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	studium Norimbergenses commen-	1.2.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	unicum Magistrum esse sumi.	1.46.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Lingvis differtis quare spiritus sanctus volue-	1.1.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	rit apparere.	1.1.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Lipix Autorem vixisse.	1.3.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Arabum, quæ in pronuntiatione diffi-	1.34.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Nun, an concavitate Nasi pronuntianda.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	quiescentes { prima.	1.43.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	quiescentes { secunda.	1.72.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	quiescentes { tertia.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	1.	48.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	2.	52.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	3.	54.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	4.	61.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	5.	64.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	6.	58.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Litteram primam radicalem abijci in primâ con-	1.23.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	jugatione verborum debiliū.	1.23.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Litteram median radicalem pŕorum verborum	1.24.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	debiliū in præterito mutari in Auph.	1.24.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Quot.	36.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Ligabiles.	29.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Ungabiles.	30.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Gutturales.	37.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Uvales.	32-37.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Dentium.	32.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Balborientes.	37.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Molles.	1.1.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Palatinæ.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Sibilantes.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Lingvæ.	32-37.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Laborum.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Plexæ.	37.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Lenes vel leniatis quæ.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Medietas.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Langvidæ.	1.38.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Liquescentes.	1.38.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Debiles.	1.38.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Adhæſionis.	1.38.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Solares.	1.38.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Radicales vel Truncates.	1.39.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Serviles; sive ſervientes.	ibid.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Manifestæ.	1.39.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Infartæ.	1.39.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Quiescentes.	1.39.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Characteristici verborum quæ.	1.39.
Librorum & Botanicos quando Autor	1.1.	Litterarum.	1.39.

INDEX.

Hha litera mysticè quid significet.	1.75.
Hbatakarum quid sit?	1.79.
Hominem ad æternam vitam conditum.	1.75.
Homogeneæ motiones quæ?	1.79.
Honori sope Bresle erectos typos Arabicos.	1.11.

I.

Ia litera { cum suis accident. omnibus.	1.72.73.
{ mysticè quid significet.	1.76.
Illegibiles literæ quæ?	1.30.
Imperfectum verbum quid?	2.9.
Imperfecta si absolutissima antecessant, obsecratur, nihil habere in se de decoris.	3.3.
de Imperfectis verbis.	2.25.
Implorat Auctor auxiliares manus.	1.15.25.
Impressionis hujus operæ molestiæ quantæ.	1.14.
Index vel cultus, punctum Arabum cum suis accident.	1.96.97.
Indicium feminini generis apud Arabes.	1.71.
Indicia constructionis quæ sunt.	3.14.
Infartæ literæ quæ?	1.39.
Infinitivus ubi tractetur.	3.32.
Infinitivus quovisplex.	ibid.
Infinitivi vel verborum quare magis nomina sint, quæ verba.	3.12.
Infinitivorum formæ.	2.21.
Infinitivorum species.	ibid.
Inventa recentiorum esse puncta Arabica.	1.30.
Invitatio Auctoris ad communicationem librorum Arabicorum.	1.21.
Integra Pronomina quæ.	2.31.
Interrogativa Pronomina quæ.	2.33.
de Interjectione.	2.36.
Interpretum errores ipsi Auctoribus Arabicis male tribui.	1.2.79.
Interpretibus Arabum gratias agendas & quare?	1.79.
Intransitiva verba quæ?	2.9.
Intransitives, vel interiores actiones nominum quæ?	3.13.
Irregulare verbum quid?	2.10.
Johannis dictum cap. 19. v. 15.	1.5.
Judicium { Amati Lusitani de Avicennæ versio-	1.7.
{ ne.	1.7.
{ Virorum bonorum de his conatibus im-	1.15.
{ ploratur.	1.15.
{ Ecclesiastici ejusdam Viri de Gram-	2.4.
{ maticâ.	2.4.
Jureconsultum, opus medicum non bene posse vertere.	1.8.
Jurisprudentiæ Arabicam linguam esse utilem.	ibid.
Justitiæ lex quæ.	1.9.

K.

Kaph litera { cum suis accident. omnibus.	1.67.68.
{ mysticè quid significet.	1.67.

L.

Labor hic cur potius potius iterum quæ?	1.7.
Laborem hunc multos optato, paucos tenent, nullos effecisse.	1.13.
{ cum suis accident. omnibus.	1.2.66.
{ mysticè quid significet.	1.7.
{ quod indidionem patiatur.	1.10.
Lam litera { quando patitur in infartum.	1.51.
{ { manifesta } quando { infarta } dicatur.	1.39.
{ { infarta } { præfita verbis in futuro quid efficiat. }	3.11.
Latini humeri quem habeant usum in notis Latinis tegu libri.	1.2.
in Latium quis Avicennam primò translulerit.	1.8.
Latinam & Græcam Grammaticam nondum esse unquam absolutam.	2.4.5.
Latus Christi quod in cruce aperit.	1.7.
Lectio Avicennæ quàm in notis Latina Medici.	1.30.
Lectio Arabicæ non innotuit quæ & quibus.	1.34.
Lectiois Arabicæ exercitium.	1.100.
ad Lectionem Arabicam necessarium reperiuntur.	1.95.
Legere Arabicam quomodo quis possit adhibere.	1.14.
Lexicon Medicum Arabicum Auctorem editurum.	20.
Lex, Justitiæ quæ?	1.9.
Liber primus hujus Grammaticæ cur ex quo e laborari non poterit.	1.10.
Liber primus hujus Grammaticæ cur Seneca Vratislaviensi dedicatus.	ibid. 1.11.
Liber Grammaticæ Arabicæ primus quid tractet.	1.20.
Liber Grammaticæ Arabicæ secundus quid tractet.	1.20.
Liber Grammaticæ Arabicæ tertius quid tractet.	1.20.
Liber Secundus cur non citius, sed nunc postquam editus.	2.1.
Liber Tertius ut distinguitur in 8. membra.	3.8.
{ primus { prima } pars.	1.24.
{ { secunda } { numeri latini, notis latinis, cur ad-	8.
{ { tertius } { dicitur } Synopsi ubi invenitur.	ibid.
Libro tertio Grammaticæ quare notæ quædam Latinæ adijunctæ.	ibid.
{ tertium Grammaticæ quid debet tractare Auctori.	3.
{ jam confectum tertium.	ibid.
Librum { 2. Canon, Avicennæ Arabicum, Auctorem editurum.	ibid.
{ in Scholis Arabum nudum componere.	ibid.
Libri posteriores quando edentur.	1.7.

INDEX.

<i>Figuram litterarum Arabicarum esse duplicem.</i>	1.
	28.
	qvx tradantur. 1.21.22.
	q. od sint variz. 1.25.
	undē originē trahant. 1.28.
<i>Figurę Arabicarum litterarum</i>	similes. 1.28.
	dissimiles. 1.29.
	radicales & fundamentales. 1.29.34.
	quando apud Arabes inven- iuntur. 1.29.
<i>Figurę numerorum</i>	similes. 1.29.
	dissimiles. ibid.
	Verborum quot sunt. 2.10.
<i>Figurarum lingvę Arabicę Clāssis secunda ubi perfectē tractanda.</i>	1.27.
<i>Figuris litterarum Arabes pro figuris numerorum usor.</i>	1.27.
<i>Figuras litterarum omnes posse ad quatuor reduci.</i>	1.73.
<i>Finis primarius lingvę Arabicę restituere quis?</i>	1.
	34.
<i>Finalium punctorum tractatio.</i>	1.93.
<i>Flexę litterę qvx.</i>	1.37.
<i>Formę vocandi quot & qvx?</i>	3.35.
<i>Fore honori Bresę typos Arabicos ibi erectos.</i>	11.
<i>Fractum nomen quid?</i>	3.15.
<i>Fundamenta</i>	lingvę ubi Autor posuerit. gręcz? 1.2.
<i>Futurum duplex Arabicus esse.</i>	2.13.
<i>Futuri ultimę syllabę quot modis inducatur pun- ctum Glezmu.</i>	3.21.
<i>Futuri Imperativi secundę personę nota.</i>	2.18.
<i>Futuro quot modis Ne libu inducatur.</i>	3.20.

G.

<i>de Geminatis verbis vel surdis.</i>	2.25.
<i>Geminatis vel compolitis vocatibus si simplices includantur rem esse difficultatem.</i>	3.4.
<i>Genę Arto. em vitare.</i>	3.14.
<i>Generi femininis indicium apud Arabes.</i>	1.71.
<i>Genus verbi quod duplex, Masculinum & Femininum.</i>	2.8.
<i>Genus nominis quod duplex, Masculinum & Fe- mininum.</i>	2.27.
<i>de Genere nominis cognoscendo nota.</i>	ibid.
<i>Germanorum commendatio propter linguam n studium.</i>	1.7.
<i>Germaniam exhortatur Autor ad excolendam lin- guam Arabicam.</i>	1.8.
<i>Gerardus Cremonensis excusatur propter fallę versionis fidelitatem.</i>	ibid.
<i>Glezmu punctum servile, cum suis accidentibus omnibus.</i>	1.89.90.
<i>Glezmu quot modis ultimę syllabę futuri indu- catur.</i>	3.21.
<i>Ghain. littera</i>	cum suis accident. omnibus. 1.63.
	64.
	myllicę qvid significet. 1.75.

<i>Gingivales litterę qvx.</i>	2.37.
<i>Grammatica Arabicus ut dicatur.</i>	3.9.
	2.8.
<i>Grammatices Ara- bicz liber</i>	primus } qvid tractet. 1.20. secundus } tertius }
	Necessitas. 2.4.
<i>Grammaticę Arabicę libro tertio cur quędam latinz norę adjectę.</i>	1.8.
<i>Grammaticam</i>	cur Medicus scripserit. 1.10.
	gręcam & latinam nondum un- diquaq. absolutam esse. 2.4.
<i>ad Grammaticam scribendą qvx requirantur.</i>	2.7.
<i>de Grammaticę Ecclesiasticę vujudam Viri judi- cium & quale.</i>	2.4.
<i>in Grammaticę quādiu versentur Arabes.</i>	3.7.
<i>Grammaticę nomen gloriosius, q. am Regis, quis statuerit.</i>	ibid.
<i>Grammatici nihil post solam lectionem & scri- ptionem Arabes tradere in suis scholis, ppter Syntaxin.</i>	3.7.
<i>Grammaticum fuisse Ptolomęum Regem Aegy- pti.</i>	1.10.
<i>Gręci a genas interpretibus Arabum, & q. are.</i>	1.79.
<i>Gręczę lingvę fundamenta ubi Autor hausert.</i>	3.
<i>Gravissimum dubio unę explicationes in Ara- bicis unde expectandę.</i>	3.8.
<i>Glezu</i>	habentia nomina quo duplicia? 3.18.
	constructionis norę quot & qvx? 3.17.
<i>Glezu littera</i>	cum suis accident. omnibus. 1.49.50.
	myllicę qvid significet. 1.75.
	placē nomini non convenire in ultimę syllabę? 3.14.
	qvx in ultimis syllabis interdum po- tuit? ibid.
	edificationem vel motionem non esse, sed illius indicium. 3.17.
	quot habeat notas. ibid.
	& Ne libu abjecta littera Nun qvx ver- ba suscipiat. 3.19.
	quot modis inducatur ultimę syllabę fuerit. 3.20.

H.

<i>Ha littera</i>	cum suis accident. omnibus. 1.70.71.
	myllicę qvid lig. officet. 1.76.
<i>Hamzeru cum suis accident. omnibus.</i>	1.86.
<i>Harphe</i>	qvid latinis? 1.25.
<i>Harphun</i>	q. cur scripta fuerint. 1.79.
<i>Hęc quomodo scrip. a.</i>	1.4.
	utilitates. 1.4.
	ubi } Autor prima posuerit quando fundamenta. 1.2.
<i>Hebręę lingvę</i>	utilitates eadem esse cum Ara- bicis. 1.4.
	qua enus Arabica anteferenda. 1.6.
<i>Hha littera cū suis accident. omnibus.</i>	1.50. & seqq.
	Hha littera

INDEX.

Decimi noni Psalmi resolutio Etymologica.	2.36.	Dial litera	scum suis accident. omnibus.	1.74.
	& seqq.		mystice qvid significet.	1.75.
Declinatio Nominum qvæ?	2.29.	Dubiorum explicationes in Arabicis unde expectandæ.		3.8.
Dedecoris in se nihil habere si absolutissima, imperfecta antecellant, obseurentq.	3.3.	Duplex futurum Arabicus esse.		2.18.
Dedicationis Libri Secundi rationes.	2.3.	E.		
Defectiva nomina qvæ?	2.29.	E clarum Arabes vix habere.		1.81.
Demonstrativa Pronomina qvæt	2.33.	Effusio Spiritus Sancti	quando facta. quomodo	1.1.
Dentium literæ qvæt	1.32.		Figura.	1.24. 25. & seqq.
Derivativa verba qvæ?	2.9.		Nomen.	1.25. 30.
Drum autorem esse linguarum.	1.3.		Origo.	ibid.
Dictio recta, ubi tractetur	3.36. 37.		Significatio.	1.25. 31.
Dictiones	in linearum divisione Arabes non dimerere.		Potestas.	1.26. 31.
Dictionum cooperantium significationes vel nomina qvæt	3.26. 27.	Elementorum Arabicorum	Ordo.	1.26. 34.
Dictionum cooperantium constructio.	ibid.		Discrimen.	1.26. 35.
Dictionum cooperantium affinitas.	ibid.		Numerus.	1.26. 35. 36.
Dictionum configificantium certæ notæ.	2.12. 13.		Divisio.	1.26. 36. 37.
Dictionum actiones intrantes vel interiores qvid?	3.13.		Permutatio.	1.26. 36. 41.
Dictionum variatio locutione aut potentia qvid?	ibid.	Elisabethici, Gymnasi Varslavienſis commentatio.		1.2.
	Pauli	Epistolæ Pauli quasdam aliis lingvis adhuc inco-		3.5.
	ad Galat. 4. v. 24.	gnitas, dicuntur habere Arabes.		ibid.
Dictum	Petri 1. Epist. 1. v. ultimo.	Erectam Typographiam Viennæ Austriæ Syriacam & à quo?		1.11.
	Matth. 7. v. 12.	Erectos typos Arabicos, Breslæ honori fore.		1.7.
	Johannis Evangelistæ. 19. v. 35.	Error periculosus in versione Avicennæ.		1.7.
Difficilem efferem, si simplices vocales motionibus vel compositis, aut geminatis includantur.	3.74.		versionum Avicennæ cui tribuendi.	ibid.
	operis hujus qvæ, & qvare.		punctorum adjectorum, si qui sunt in	ibid.
Difficultas	transferendi scripta Arabum.		Syntaxi Arabicæ, cui ascribendi.	3.12.
	pronunciationis Arabicæ linguæ.		interpretum malè Autoribus ipsis tribui.	1.3.
Discendi Syntaxin mos Arabum in Scholis.	3.7.	Essentiale punctum tertium quomodo servile dici possit.		1.78.
Diphthongi & pronuntiationem hodiernam esse recentem.	1.41.	Essentialia puncta	qvæ habeant accidentia.	ibid.
Discriminis omnium literarum Arabicarum difficultas.	3.44.		duo priora, cur sæpius omittantur.	1.79.
Dispositio	Totius operis.	Etymologiam qvare Arabes non curent in Scholis.		3.79.
	primi libri.	Europæ hisce extremis temporibus à quo lingua Arabica communicata		3.5.
	secundæ partis primi libr.		scripta Autorem editurum.	1.
Distinctio Conjugationum aliorum.	2.14.	Evangelistarum	Quatuor Vix.	1.102.
Diversos esse usus motionum nominum quorundam.	2.13.		Notæ, de futuro Imperativi secundæ personæ.	2.19.
Divisiones Arabicarum literarum, cur hic non omnes tradantur.	1.36.	Exceptio	Verborum debiliū.	2.22.
Divisiones Constructionis Arabicæ Syntaxeos abstrahuntur.	3.13.		indominisformiū.	2.27.
Doctrinarum partes omnes Arabes diligenter tractasse.	2.8.	Exemplar Romanum Arabicæ Syntaxeos in quibus sit imperfectum.		3.12.
Donum linguarum quale.	1.1.	Exercitium sectionis Arabicæ.		1.102.
Dial litera	cum suis accidet, omnibus.	Explicationes dubiorum in Arabicis unde expectandæ.		3.2.
	mystice qvid significet.	Exquiritur cur hujus auctoris scripta non possint elaborari.		1.102.
Dshdshammu qvid sit, cum suis accident. omnibus.	1.59. 60.	F.		
Dshdshammu quando u clarum valeat.	1.84.	Facilitas addiscendæ linguæ Arabicæ.		1.14.
Dshdshammu quando u cum o commixtum valeat.	1.84.	Facunini generis indicium apud Arabes quod sit		71.

INDEX.

Chephdshu { Constructio an verbo planè non cõ-
veniat. 3.14.
constructiois quor sint notæ. 3.17.
habentia nomina quoruplex. 3.38.
Christi latus quod apertum in Cruce. 1.5.
Cicero Arabum quis. 1.4.

Clarum { habere Arabes. 1.81.
e vix }

Classis schematis secunda ubi perfectè tractetur. 1.42.

Classis { secundæ elementorum Arabicorum tra-
ctatio quò pertineat. 1.77.
tertiæ de punctis tractatio. 1.78.

in Classibus Schematis elementorum lingvæ Ara-
bicæ omnibus, quæ & quor notanda. 1.24.

Clenardo quomodo dicatur Albulis scriptor
Arabice Syntaxeos. 3.7.

Collatio textus S. Matthei. 1.102.

Collectio syllabarum. 1.2.
Gymnasis Vratislaviensis 1.2.

Commendatio { Avicennæ. 1.7.
Germanorum ob studium lin-
guarum. 1.2.

Communicatio librorum Arabicorum implora-
tur. 1.15.

Communicativum sui esse omne bonum. 1.9.

Comparatio nominis quæ. 2.26.

Composita { Pronomina } quæ? 2.33.
Adverbia } 2.35.

Compositæ conjunctiones quæ. 1.2.

Compositæ vel geminatis vocalibus si simplices
includantur rem esse difficilem. 3.14.

Concavitate nasi an pronuntiatio literæ Nun fieri
debeat. 1.34.

Concilium Hierosolymitanum haberi in lingua
Arabica conscriptum. 1.5.

in Concilio Viennensi in Galliis, quid sancitum sit
de professione lingvæ Arabicæ. 2.8.9.

Confusiones fieri ex nimia usurpatione puncti in
numeris. 1.77.
debilium. 2.22.
quoruplex. 2.11.

Conjugatio verborum { 1. } quæ. 2.12.
2. }
3. }
4. }
5. }
6. }

Conjugationis verborum debilium regula. 2.22.

in Conjugatione verborum debilium abjici pri-
mam literam radicalem. 2.23.

Conjugationes hujus lingvæ variè posse distingvi. 2.11.

Conjugationum distinctio alicorum authorum. 2.
14.

de Conjunctione. 2.35.

Cõjunctiones { Simples } 1.2.
Compositæ } 1.2.

Conjunctionum regula Syntaxeos. 3.29.

Consignificativæ dictionis notæ quæ. 3.12.13.

Syntaxica Arabica in quibus consi-
stat. 3.13.

Nomini ac verbo quæ communis. 3.
14.

Nominis } Verbi } propria quæ? 1.2.

Constructio { Chephdshu an verbo planè non
conveniat. 1.2.

per motiones in quor locis fiat. 3.19.

per literas in quor locis fiat. 1.2.

verbi ubi tradatur. 1.2.

particularum cooperantium. 3.26.

indicia vel notæ ubi tractentur.

Constructionis { officia Syntaxeos Arabicæ quæ? 3.14.
divisiones ubi doceantur. 3.13.

Constructionem, quæ motionibus & notis perfi-
citur cujusq; dictionis, quomodo vocent Ara-
bes. 1.2.

de Constructione ultimæ syllabæ præteriti cujusq;
verbi. 3.20.

de Constructione ultimæ syllabæ Imperativi. 3.20.

Constructionum Arabicarum Synopsis ubi ponat-
ur. 3.38.

Cooperantes dictiones Arabum quæ. 3.26.

Cooperantium { dictionum affinitia quæ. } 1.2.
Constructio. } 1.2.

lingva Arabica discenda. 1.4.

Cur { alius cogatur communicare Autor lingvam
Arabicam. 1.9.10.19.

Cur liber primus Grammatices non potuerit ex-
quiri elaborari. 1.10.

Cur liber primus Grammatices scriptus. 1.10.19.

Cur liber primus Grammatices Senatui Vratisla-
vicensi dedicatus. 1.2.

Cur hic liber nunc editus? 2.7.

Cur hic liber non citius editus? 1.2.

Cur aliis hic labor relinqui potuisset. 1.2.

Cur prius de Verborum perfectorum agatur con-
jugatione. 2.11.

Cur cui imprimis debeat esse Arabica lingua. 3.2.

Custos, vel Index punctum Arabum quid sit. 96.97.

Gyphram pro puncto non raro poni à Romanis
in editione Avicennæ Arabici. 1.77.

D.

Dal litera { cum suis accident. omnibus. 1.53.54.
mysticè quid significet. 1.75.

Debile verbum quid? 2.21.

Debiles literæ quæ? 1.38.

Debilium verborum { Species. } 2.22.
Conjugatio. } 2.23.

Decimi

INDEX.

Arabice lingvæ radicales literas non constituere
Raphi Hebræorum. 1.33.
ad Arabicam lectionem necessarium requisitum. 1.95.

{ pleraq; scripta sacra esse scripta. 1.5.
nonnulla scripta sacra tatum ha-

Arabice lingvæ { beris, & qvæ. 1.5.
Medicum minus posse catere, ac
latina. 1.7.

In Arabice lingvâ curptius de verbo, qvâm no-
mine agatur. 1.2.

{ figuræ in schemate. 1.22.
abbreviationes. 1.23.
lectio qvæ & qualis. 1.24.
Arabicarum literarum { figuras duplices esse. 1.22.
figurae similes. ibid.
figurae dissimiles. 1.29.

Arabicarum literarum radicales quorū 1.34.

Arabicarum literarum aliæ sursum tantum pro-
pendent. 1.30.

Arabicarum literarum aliæ deorsum tantum pro-
pendent. 1.30.

Arabicarum literarum aliæ sursum & deorsum si-
mul propendunt. 1.36.

Arabicarum literarum aliæ simplices. ibid.

Arabicarum literarum aliæ duplices. ibid.

Arabicarum literarum singularias qvæ. 1.31.

Arabicarum literarum divisiones omnes cur hic
non tradantur. 1.36.

Arabicarum literarum quierem esse duplici. 1.90.

Arabicas literas omnes esse consonantes. 1.31.36.

Arabica proverbialia. 1.100.101.

Arabica puncta. 1.22.

Arabica Oratio Dominica. 1.103.

Argentoratensis Academia quid sit 3.1.

Argentoratensis Reipub. Senatores favere studio
lingvarum. ibid.

Arrephau quid 1.23.

Attechphiphu quid 1.92.

Attechdidu quid 1.98.

Attetsquilu quid ibid.

{ lectio qvâm sit necessaria Medicis. 1.9.
Commendatio. 1.7.

Avicennæ { lib. 2. Canon. Autorem editurū. 1.20.

{ libri secundi Canonis qualis ordo. 1.
34.

{ versio quomodo legenda. 1.7.

In Avicennæ versione periculolus error. 1.7.

{ Autor cur cœperit legere. 1.3.
miserè esse transformatum. ibid.

Avicennam { esse Arabum Ciceronem. 1.4.

{ Qvis primus in latinum transule-
rit. 1.2.

Pro Avicennâ restituendo vota facta. 1.7.

Avicennistam bonum, esse bonum Medicum Pra-
cticum. 1.3.

Autor { lingvarum quist 1.1.

{ quo tempore scripserit hunc librum. 2.1.

{ Ubi } Polonicam lingvâ didicerit.
Qvamdiu } 1.2.
Anatomicos } quando primum legerit li-
Botanicos } bros. 1.3.
Quando abierit in Academiam & qvam. ibid.

Autor { Qvando } Magisterii titulo ornatus. ibid.
Qvando Medicinæ seie totum consecra-
tit. ibid.
Ubi natus & educatus. 1.11.
Qvâ deliberatione tertium scripserit Græ-
matices librum. 3.7.

Qvare dictionum radices annotarit. 3.9.

Autoris aetatem juvenilem incluisse ad Mercat-
uram. 1.2.

Autorem Lexicon Medicum editurum. 1.20.

Autoribus ipsis errores interpretum malè tribui. 1.2.

Auxiliares manus implorat Autor. 1.15.21.

B.

Ba litera { cum suis accident. omnibus. 1.44.45.
46.

Ba litera { mysticè quid significet 1.74.

Balbutientes literæ qvæ. 1.37.

Bonorum Virorum iudicium de his conatibus im-
ploratur. 1.15.

Botanicos quando primum Autor legerit libros. 1.3.

Bonum omne communicativum esse sui. 1.9.

Bresla Arabicam Typographiam erectam, Reipub.
illi honori fore. 1.11.

C.

Cabala quod essentia Magiæ. 1.76.

Cadentia verba qvæ. 2.9.

Canonem lib. 2. Avicennæ Autorem editurum. 1.
20.

Canticum ex .50. epithetis Dei confectum. 1.100.

{ cum suis accidit. omnibus. 1.66.67.

Caph litera { Asiaticum & Africanum. ibid.

{ Mysticè quid significet. 1.75.

Cardinalia nomina à duobus ad decem sunt Ara-
bibus feminina. 1.71.

Carminè quis complexus sit Syntaxis apud Ara-
bes. 3.7.

Carolus Magnus Casarem scripsisse Gram-
maticam. 1.10.

Casus nominum quorū & quorū } 2.28.
3.27.

Cava verba vel pertusa Arabum quæ 2.23.

Cautela de comparatione Nominis. 2.27.

Cha litera { cum suis accident. omnibus. 1.52.53.
mysticè quid significet. 1.75.

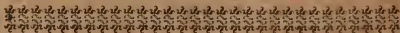
Characteres Arabici ubi habeantur. 1.11.

Characteres numerorum quasdam gentes habere
peculiares. 1.27.

Characteres numerorum sacri qui apud Arabes.
1.28.

INDEX.

	Ciceronem esse Avicennam.	1.4.		Breslæ erectos, honori fore civi-	
	literæ, quæ in pronuntiatione diffi-		Arabicos typos	lati.	2.11.
	les.	3.34.		quis Auctori sculpsit.	1.13.
Arabum	numerandi ratio.	1.77.	Arabieis Auctoribus injustè imputari vitia inter-		1.79.
	scripta difficulter transferri.	1.79.	pretum.		
	interpretibus agendas gratias, & quare.	ibid.	Arabica constructio in quibus potissimum consti-		3.13.
	pronuntiatio superstitiosa.	1.94.	stat.		1.4.
	etiam omnia scripta sacra esse.	1.5.		cur discenda.	1.4.
Arabibus	pars orationis tertia quomodo dica-			quatenus Hebrææ anteferenda.	1.6.
	tur.	1.25.		ex Alcurahò cum omnibus pun-	
Arabibus numerandi antiquus modus quis?	1.27.		Arabica lingvæ	ctis haurienda.	1.95.
Arabibus numerandi in sacris modus quis?	1.27.			hisce extremis temporibus à quo	
	unde dicatur Grammatica?	2.8.		Europæ communicata.	3.1.
	Verbum quid significet?	ibid.		cui debeat inprimis esse curæ,	ibid.
Arabibus	Futurum duplex esse.	2.13.		Arabica scripta, his perfectiora, cur multi invi-	3.3.
	Synopsis			deant.	3.3.
	Grammatica			Professores cur vix ulli dentur.	1.9.
	Constructiorem, quæ motionibus & no-			Præstantia.	1.13.
	tis perficitur, in fine cuiusq; dictio-			Addiscendæ facilitas.	1.14.
	nis, quomodo vocent.	3.13.	Arabice lingvæ	classibus omnibus quid notan-	1.24.
	Omnes doctrinarum partes diligenter			dom.	1.24.
	tractasse.	1.8.		Prærogativa quæ?	1.32.
	Oretenus primò scientias tradidisse.	1.		In pronuciando difficultas.	1.39.
	27.		Arabice lingvæ Grammatices liber primus quid		
	figuris literarum pto numeris usos esse.	ibid.	tractet?		1.20.
Arabes	ò clarum non habere.	1.43. 83.	Arabice lingvæ Grammatices liber secundus quid		
	e clarum vix habere.	1.81.	tractet?		1.20.
	non dividere dictiones in dividendis li-		Arabice lingvæ Grammatices liber tertius quid		
	neis.	1.98.	tractet?		1.20.
	tempora verborum quot habeant.	3.23.		Figure quæ tradantur.	1.21.
	rythmi delectari.	1.108.		Lectionis exercitium.	1.103.
	quid Grammatici tradant in suis scho-		Arabice lingvæ	Conjugationes variè posse di-	
	lismis post solam lectionem & scriptio-			stinguvi.	2.11.
	nem.	3.7.		Syntaxis à quo conscripta.	3.3.
	quomodo Syntaxin in scholis suis tra-		ad Arabice lingvæ culturam Auctor exhortatur		
	dant.	ibidem.	Germaniam.		1.8.
apud Arabes	quando numerorum figuræ inven-		de Arabice lingvæ professione quid sancitum in		
te & cur?		1.27.	Concilio Viennensi in Galliis.		1.8.9.
Arabici characteres ubi habeantur,		1.11.		præ omnibus aliis latissimè	
	Syntaxeos titulus quis?	3.2.9.		patere.	1.5.
Arabice	lingvæ constructio in quibus consistat.	3.13.		habere utilitates, quas He-	
	Orationis quæ, & quot sint partes.	2.8.		bræ non habeat.	1.6.7.
	Constructiōis officia quæ?	3.13.		prodesse Theologiz.	1.7.
Arabicarum Constructiōnum Synopsis ubi ponat-		3.38.		neccariam Medicinz.	1.7.
tur.				Jurisprudentiæ utilem.	1.8.
	Figura.	1.24.25.		Philosophiæ utilem.	1.8.
	Nomen.			Cur Auctor aliis communi-	
	Origo.		Arabicam lingvam	care cogatur.	1.9.10.19.
	Significatio.	1.25.		ipsi etiam Arabibus nondum	
	Potestas.			in artem redactam.	9.13.
Arabicorum Elementorum	Ordo.	1.26.		Legere quomodo quis possit	
	Disserimen.			addicere.	1.14.
	Numerus.			Scribere quomodo quis pos-	
	Divisio.			sit addicere.	1.14.
	Permutatio.	1.41.		Sine vivâ Præceptoris voce,	
	Figure aliquot alie.			quò ad verâ pronuntiatio-	
		1.26.27.		nè vix addisci possit.	1.31.34.
				Arabice	

INDEX

Rerum memorabilium, quæ in hisce
tribus Grammatices Arabicæ libris
continentur.

Numerus Prior librum, posterior paginam indicabit.

A.

- Abbreviationes Arabum frequentiores quæ
& quales. 1.23.29.
- A** Absolutissima si imperfecta antecellant, ob-
scurentq; nihil in se habere dedecoris. 3.3.
- Academia Argentoratensis quid sit. 3.1.
- Academice Argentoratensis Denatores studio lin-
gvarum favere. 3.4.
- Accentus rationem apud Arabes brevissimam es-
se. 1.100.
- Verbi }
Nominis }
Pronominis }
Accidentia } Averbiorum } quæ
Conjunctionum }
Prepositionum }
Interjectionum }
- A clarum habere Arabes. 5.81.
- Accusativus Neshbu habens, ubi tractetur. 3.31.
- Actiones dictionis intrantes vel interiores Ara-
bibus quid? 3.13.
- Activum esse duplex. 3.22.
- Adhesionis literæ quæ? 3.38.
- Adjumentum lingvarum quale. 1.2.
- Adjutor Autori quis fuerit in hoc opere, & quo-
modo. 1.13.
- Admonitio de Schemate seorsim excuso. 1.24.
- Adshdshammetu quid? cum suis accidentibus
omnibus. 1.83.84.
- Adshdshammetu vocalem esse simplicem. 3.14.
- Adshdshammetu fieri signum ad Rephau. 3.14.
- de Adverbio. 2.33.
- Adverbia { simplicia }
composita }
- Adverbiorum significatio. 2.33.
- Ad diphthongi pronuntiationem hodiernam es-
se recentem. 5.81.
- Aethiopica lingua an prima. 1.25.
- Affinis cooperantium dictionum quæ. 3.26.
- Ain literarum suis accidentibus omnibus. 1.62.63.
- Ain litera mysticè quid. 1.75.
- Al Aliph literam fieri signum ad Neshbu. 3.16.
- Al articuli ingressum quæ nomina aptè admir-
tant. 3.27.
- Albucasis scripsit Syntaxin Arabicam profa. 3.7.
- Albucasis Syntaxis quomodo à Clenardo vocetur.
3.7.
- Alcuranus à Theologis Europæ quomodo posse
refutari. 1.6.
- Alcuranus cur rubricâ habeat quasdam literas su-
perscriptas. 1.97.
- Alcuranum quosdam Theologorum Europæ non
vidisse, nedum legisse. 1.6.
- Alcuranum undè accepisse Muhammed glorie-
tur. 1.6.
- Alhaaghibu filius, scriptor Arabicæ Syntaxeos
profa. 3.7.
- Alhamzeru cum suis accidentibus omnibus. 1.
86.87.
- Aliorum distinctio Conjugationum Arabicarum.
2.14.
- Aliph litera cum suis accidentibus omnibus. 1.42.
43.44.
- Aliph litera mysticè quid. 1.74.
- Aliph litera { scissionis }
consecrationis }
- Alive Alaliph, vel Allam cujus partis Oratio-
nis nota. 3.22.
- Aliph magfora quid. 2.25.
- Alketru quid, cum suis accident. omnibus. 1.80.
87.88.
- Almeddu quid, cum suis accident. omnibus. 1.86.
- Alphathbu quid, cum suis accident. omnibus. ibid.
- Alkesretu quando fiat signum ad Neshbu. 3.16.
- Alkesretu quando fiat signum ad Chephdshu vel
Gferu. 3.17.
- AlPhathhatu quâdo fiat signum ad Neshbu. 3.16.
- Amaras, cur dixerit I socrates, studiorum radices.
3.4.
- Amati Lusitani judicium de versione Avicennæ. 1.7.
- Anima lingvæ Arabicæ quid? 1.33.39.
- An omne a-inclusum habeat et 1.86.
- Anneslibu quid. 1.80.81.
- Anneslibu quod habeat notas in cõstructione. 3.35.
- Aposope literæ Nun quâdo fiat signum ad Neshbu.
3.16.
- Apostolorum Concilium Hierosolymitanum ha-
beri in Arabicâ lingvâ. 1.5.
- Apostolici numeri in Arabicis. 1.28.
- A pueritiam Autorem studio lingvarum delecta-
tum. 1.2.
- Arabes dicuntur habere Epistolas Pauli multas
quæ in aliis lingvis nondum extant. 1.5.

نحن ثوب خز و باب ساج   Et; بَابُ سَاجٍ   نحن ثوب خز و باب ساج
 و خاتم حديد و الله تعالى   Et Deo altissimi   و خاتم حديد و الله تعالى
 اعلم تمت الاجرومية بحمد   (mo,   اعلم تمت الاجرومية بحمد
 الله و عونه و حسن توفيقه   (per laudem   الله و عونه و حسن توفيقه
 Dei, & auxilium ejus, & bonitatem   (directionis ejus.   Dei, & auxilium ejus, & bonitatem

¹ Absoluta nunc tractatione de nominibus, habentibus Rephau & Neshbu, quod restat succinctè subjungit author unico hoc membro, doctrinam de nominibus habentibus Chephdshu, seu Gferru, in oratione, in ultimarum litterarum syllabam, dicens, ceu patet è textu, hac nomina esse triplicia. ² Hic deest in textu Romano punctum primum essentiale, ceu patet ex exemplo, quod paulò post sequitur. Nam prima hujus dictionis littera, non debet esse Ra, sed Zain. ³ Idem opere priorum Arabum, clausula devota, huic libro addatur, cum gratiarum actione. Opera presium porro me facturum existimo, si Coronidia & memoria gratia, tanquam Synopsis summam brevissimam, dilucidè apponam, illorum, quæ in constructione Arabica maxime notanda videntur, ex modo dictis in hoc libro.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΙΤΑΚΥΕ ΣΥΝΤΑΧΕΟΣ
 Grammatices Arabicæ hæc sit.

& affinia ejus, & jam præcessit mē-
(tio (vel memoratio), eorum sc. duorum).
in habentibus Rephau, & secun-
(dum hoc
sequeſſentia jam præceſſerunt illis.

¹ Hoc membrum de reſiduo omnibus nominibus habentibus-Neshbu agit, de paſſivo nimirum, vel diſtione reſta, cum quo, & de tribus reliquis, unde numerus nominum habentium-Neshbu tantum exurgit, quatuordecim, seu ſupra dixi ad membr. 48. num. 1. quatuor membr. 47. expreſſe hujusmodi nomina dicantur eſſe quindecim. ² Hoc loco monſtrat author, ubi de reſiduo tribus nominibus habentibus-Neshbu tractaveris, membro nimirum 40. 42. 44. 45. 46. Memb. LVIII. ³ Caput habentium-

(Chephdshu nominum.

Habentia-Chephdshu tria (vel tripli-
(ta ſunt. Habens Chephdshu

per diſtinctionem (vel literam). Et habens
(Chephdshu per regimen

& ſeqvens, ad (ſc. illam quā), habet-
(Chephdshu. Et verò habēs-Chephdshu

per diſtinctionem (vel literam), & eſt quod
(habet-Chephdshu per

إِنِّي & مِنْ & رَبِّ & فِي & عَلَى & عَنْ &
(النَّبَأ)

وَالْكَافِ & اللَّامِ. Et per di-

(ſtinctiones (ſeu particularē,
jurandi, & ſunt; النَّبَأُ & التَّوَاتُ &
(النَّبَأُ &)

& per مَنْ & رَبِّ & وَ & وَاوِ &
(مَنْ & verò

quod habet-Chephdshu, per regi-
(men, & gratiā

verbi زَيْدٍ. Et eſt juxta
diſiſiones (ſc. duas), quod potentiā per

(Lam (prepoſitionem inſeparabilem, &
(quod potentiā

per مَنْ. Et q. potentiā per ل (ſc. en). ut

مَنْ. Et q. potentiā per مَنْ. Et q. potentiā per زَيْدٍ.

ut

وَأَحْوَاتُهَا تَقْدِمُ ذَكَرَهَا

فِي الْمَرْفُوعَاتِ وَكَذَلِكَ

الْتَوَابِعُ قَدْ تَقَدَّمَتْ هُنَاكَ

باب مخفوضات الاسماء

المخفوضات ثلاثة مخفوض

بالحرف و مخفوض باللام

و تابع للمخفوض فاما المخفوض

بالحرف فهو ما يخفض بمن و لا

و عن و علي و في و رب و الباء

و الكاف و اللام و بحروف

القسم و هي الواو و الباء و التاء

و و و و رب و بمن و منذ و اما

ما يخفض بالام فالحسوس

قولك غلام زيد و هو علي

قسمين ما يقدر باللام و ما يقدر

بمن فالذي يقدر باللام نحو

غلام زيد والذي يقدر بمن

intenditur. Et negatio (sc. ejus in qvōd),
(non intenditur,
& cōstructio (sui regimen), & simile cū
(constructione seu regimine). Et verō
simplex notio, & negatio (sc. ejus in
(qvōd), intenditur,
& exprimentur (vel formabuntur), juxta
(Dshammu, sine
Tenviin, ut: يَارِجُلُ يَارِزْدُ
Et tria reliqua habent-Neshbu non
(sine (sc. his alia datur motio &c.).

Hoc membro explicatur nomen habens-Neshbu, sc. formula vocandi, ejus quin-
tantur Species, quarum dua, habent Dshammu, reliqua tres Neshbu, cum in textu dicitur.

Ut nomen proprium, &c. Ut nomen appellativum, vel qvōd non denotat id in
qvōd intenditur. مَكَّة

Membr. LVI. Caput passivi, propter
(quem.

Et est nomen habens - Neshbu,
(qvōd

memoratur exprimendam ad cau-
(tam incidentis actionis,

gratiā verbi: قَامَ زَيْدٌ أَجَلًا لَا يَحْمَرُ

Et intentio tua, requirit cognitio-
(nem, sive notitiam sc. certam), tuam.

Hoc membrum declarat nomen decimum, habens-Neshbu, nimirum passivum, (sc. dictio-
nem rectam), propter quem. Hoc loco in textu Romano, abundas altera littera Vau.

Membr. LVII. Caput passivi cum qvō.
(Et est

nomen habens-Neshbu qvōd me-
(moratur

ob expressionem de agente cū qvō
(sc. sit), actio;

gratiā verbi: جَاءَ الْأَمِيرُ وَالْجَيْشُ

وَأَسْتَوِي الْمَاءَ وَالْخَشَبَةَ

(Et verō
focii & affinia ejus, & nomē

(sc. dictio), إِنَّ

& affinia

المقصودة والتكررة الغير مقصودة

والمضاني والمشبّه بالمضاني فاما

المفرد العلم والتكررة المقصودة

فيبنيان علي الضم من غير

تنوين نحو يازيد و يارجل

والثلاثة الباقية منصوبة لا غير

١٥٤ باب المفعول من اجله

وهو الاسم المنصوب الذي

يدكر بنينا لسبب وقوع الفعل

نحو قولك قام زيد اجلا للاحمر

وقصدتك ابتغا معروفاك

٥٧ باب المفعول معه وهو

الاسم المنصوب الذي يدكر

لبيان من فعل معه الفعل

نحو قولك جاء الامير والجيش

واستوي الماء والخشبة واما

خبر كان واخواتها اسم ان

وزيد اكرم منك ابا واجل زَيْدٌ اَكْرَمُ مِنْكَ اَبَا
(Et اجل)

منك وجهها ولا يكون الاكثرة Et non erit nisi
(negatione).

¹ Hoc membrum explicat nomen sextum habens-Neshbu, sc. distinctionem, quae orationem perspicuam reddit. ² Sem quae declarat essentias rerum vel negotiorum, quae per se erant incertae.

Memb. LIII. ³ Caput repetitionis (vel di-
(tionis reiteratae). Et dictiones

repetitionis octo (sc. sunt). Et sunt;
الا غير

باب الاستثنا وخروف

الاستثنائية وهي الا وغير

وسوي وسوي وسوا وخلا وعدا
خلا وعدا

وحاشا فالمستثني منصوب اذا
Et repetita (sc. dictio), ha-
(bet-Neshbu, quando
est oratio affirmativa, sicut

قام القوم الا زيد

خرج الناس الا عجم

Et quando est oratio negativa, cum
licita est

in ea permutatio, & Neshbu, ut;

ما قام احد الا زيد

fit oratio deficiens, fiet, quod (sc. est),

(post
juxta orationem una-efficientiū

(sc. orationem), ut
ما قام الا زيد

ما ضربت الا زيد

ما ضربت الا زيد

Et (repetita (sc. dictio),

cum
bet-Gferru, non

وسوي وسوي وسوا وخلا وعدا

وحاشا فالمستثني منصوب اذا

كان الكلام موجبا نحو

قام القوم الا زيد

وخرج الناس الا عجم

وانا كان الكلام منغيا بما جانر

فيد له ال والنصب نحو

ما قام احد الا زيد وان

كان الكلام ناقصا كان ما بعد

الا على حسب العوامل نحو

ما قام الا زيد والا زيد

وما ضربت الا زيد

وما ضربت الا زيد والمستثني
بغير وسوي وسوي بجرور لا

وَتَلْقَاوْهَذَا وَهَذَا وَثَمَ مَا شَرُّ هُنَا & حِذَا & تِلْقَا &
(& qvæ

assimilantur his.

اشبه ذلك

^a Hoc membro tractatur verbum & quatum nomen habens-Neshbu, punctum nimirum temporis & loci. ^a Ultima hujus dictionis motio in Romano Exemplari ita legitur, sed ut verum fatear, suspicor mendū esse Typographicum. Quomodo enim hujus dictionis litera ultimā posuit esse Chephdshu, seu Gieru, cum hac dictione sit habens-Neshbu? hoc itaq; modo procul dubio legi debet. Reliqua plana sunt.

Memb. L.I. ¹ Caput modi. Modus est

(nomen habens-Neshbu declarans ad quid expriment illa, de

inferentibus, ut: جَارِدٌ رَاكِبًا

Et وَرَكِبْتُ الْفَرَسَ مُسْرَجًا لَقِيتُ

عَبْدَ اللَّهِ رَاكِبًا & qvæ assimi-

(lantur his. Et non erit modus sine negatione,

(& non erit nisi pōst complementum oratio-

(nis, & non erit comes ejus nisi ^a notificans.

باب الحال الحال هو الاسم

المنصوب المفسر لما انبهم من

الهيئات نحو جازيد راكبا

وركبت الفرس مسرجا ولقيت

عبد الله راكبا وما اشبه ذلك

ولا يكون الحال الانكسرة ولا

يكون الا بعد تمام الكلام ولا

يكون صاحبها الا معرفة

^a Hoc membro tractatur nomen quintum habens-Neshbu, nimirum modus, quo significantur illa dictiones, quibus indicatur, quo modo & apparatu vel quibus circumstantiis res fiat, quæ aliis incerta erant, ex exemplis patet. ^a Penultima hujus dictionis litera, Romani non primum punctum essentiale sed secundum supra posuerunt, sensu planè ab hoc alieno.

Memb. L.II. ¹ Caput distinctionis. Di-

(stinctio est nomen habens-Neshbu, ^a declarans ad quid

(expriment illa (se. vocabula), de essentiis, gratiâ verbi: تَصَبَّبَ زَيْدٌ

طَابَ Et تَفَقَّاهُ كَرِيْمٌ Et عَزَّ

اَشْرَيْتُ عَشْرِينَ Et حَمَدْتُ نَفْسًا

مَلَكَتُ تِسْعِينَ نَجَّيْتُ Et غَلَامًا

باب التمييز التمييز هو الاسم

المنصوب المفسر لما انبهم من

الذوات نحو قولك تصبب زيد

حرقا وتفقا بكر شهما وطاب

حمد نفسا واشريت عشرين

غلاما وملكت تسعين نججت

مَرْبَا. Et est divisionum (sc. duarum),
(Elocutivus, & intentionalis.
Etenim & convenit' elocutio, ver-
(bi ejus; Et est
elocutivus sicut: قَتَلْتُهُ قَتْلًا. Et qd
convenit' sensus verbi ejus absq;
(dictione.
Et est intentionalis, sicut: جَلَسْتُ
(تَعَوُّدًا).

عَتَّ فِي تَوَفَا.

مَرْبَا وهو قسمان اللفظي ومعنوي
فان وانقب: لفظه فعله فهو
لفظي نحو قتله قتلًا وان
وانقب، معني فعله دون لفظه
فهو معنوي نحو جلست
تعودا وقب وقوفسا

Hoc membro, tractatur secundum nomen, Neshbu-habens, infinitivus nimirum. Cui
hic infinitivus triplex dicitur, cum lib. 2. precedente pag. 21. dixerim à Grammaticis 34. for-
mas infinitivorum enumerari? 3. Hic infinitivus est, qui ab eadem radice cum suo verbo
formatur ideoq; consentis sono seu voce & sensu cum suo verbo, cum ex Exemplo patet. 4. Vel con-
significativus, qui sensu quidem & significatione convenit cum verbo precedente, sed non sono seu voce,
quia ab aliâ planè radice formatur, cum exempla duo postiora docent. Idè semper erit in hac in-
finitivi oratione synonyma. 1. Sem significatio, valor, &c. quoniam non ab eadem cum verbo, sed
ab aliâ radice descendit, synonyma tamen,

Membr. L. 1. Caput puncti temporis, &

(puncti
loci. Punctum temporis est nomen
temporis habens - neshbu ih
(potentiâ in (sc. præpositionis),

ur غَدَوَةٌ & اللَّيْلَةُ & الْيَوْمُ
بُكْرَةً

& عَمَّةٌ & غَدَاً & حَرًّا
(مَسَاءً & مَبَاحًا)

& حِينًا & أَمْدًا & أَبَدًا
(Et quæ asimilantur his.

Et verò punctum loci, est
nomen loci habens - Neshbu in po-
(tentiâ

خَلْفَ & أَمَامَ
(sc. præpositionis), ut

وَرَاءَ & قَدَامَ &
مَعَ & عِنْدَ & تَحْتَ & فَوْقَ &
(وَرَاءَ &)

باب ظرف الزمان و ظرف

المكان ظرف الزمان هو اسم

الزمان المنصوب بتقدير في

نحو اليوم والليلة وغدوة وبكرة

وحراروغدا وعممة ومباحا ومساء

وابداوامدا وحيننا وما اشبه

ذلك واما ظرف المكان هو

اسم المكان المنصوب بتقدير

في نحو امام وخلف وقدام وورا

وفوق وتحت وعند ومع وازا

ووراء وقدام

ووراء وقدام

ووراء وقدام

ووراء وقدام

nomen quod cadit super id actio.

ur رَكِبْتُ الْفَرَسَ & رَكِبْتُ زَيْدًا

Et est divisionum (sc. duarum, vel duplex),

(apparens & sensu-contentum.

Et apparens cujus præcessit memo-

(ratio ejus. Et sensu-contentum

divisionum (sc. duarum est), affixum, &

(separatū (seu separabile). Et affixa (se. sunt),

duo decem, gratiâ verbi. مَضْرِبِي

و مَضْرِبَانِ و مَضْرِبَاتٍ & مَضْرِبَتَيْنِ

& مَضْرِبَتَيْنِ & مَضْرِبَتَيْنِ & مَضْرِبَتَيْنِ

& مَضْرِبَتَيْنِ & مَضْرِبَتَيْنِ & مَضْرِبَتَيْنِ

& مَضْرِبَتَيْنِ & مَضْرِبَتَيْنِ & مَضْرِبَتَيْنِ

& مَضْرِبَتَيْنِ & مَضْرِبَتَيْنِ & مَضْرِبَتَيْنِ

Et separa-

duo decem, gratiâ verbi: اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

(اِيَّايَ & اِيَّايَ)

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

& اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ & اِيَّايَ

الاسم الذي يقع عليه الفعل

نحو رَكِبْتُ زَيْدًا و رَكِبْتُ الْفَرَسَ

و هو قسمان ظاهر ومضمر

فالظاهر ما تقدم ذكره والمضمر

قسمان متصل ومنفصل، فالمتصل

اثنا عشر نحو قولك مَضْرِبِي

و مَضْرِبَانِ و مَضْرِبَاتٍ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

Membr. XLIX. Caput infinitivi. Infini-

(tivus est

nomen (vel vocabulum seu dictio), q. venit

(triplex (vel tripliciter usurpatur), in

Grammaticâ verbi. sicut: مَضْرِبٌ

Et E (يَضْرِبُ).

Et E (يَضْرِبُ).

Et E (يَضْرِبُ).

¹ Jam in specie de nominibus, habentibus. Neshbu tractat author, ubi undecim tantum nomina enumerantur, nisi illud quod membro præcedente ad num. 2. ex membro 41. reposui annumeretur, quod si fiat, emergunt recte nomina duodecim, quibus si addantur istis quæ sequuntur, ad Neshbu-gerentia, exurgit numerus quindecim, qui præcedente, expresse definitus est. Unde, quod & supra aliquoties, cen pates è membr. 10 & 11. annotavi, illius nominis, quod reposui mentio & tractatio, à Typographo omissa est. Pluralitas itaq; exemplorum MSSm. cen paulo antè dixi, hoc nos dubio facile liberare poteris. In præsentii itaq; membro primum nomen Neshbu-habens, ff. accusativus tractatur. ² Hinc desumpti affixa, quæ supra Lib. 2. enumerata sunt pag. 32. ³ Et hinc separabilia, quæ ibidem annotavi, quod illic locorum propriè tradi debeant.

باب المصدر المصدر هو

الاسم الذي يجي ثالثا في

تصريف الفعل نحو ضرب يضرب

و مَضْرِبَانِ و مَضْرِبَاتٍ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

و مَضْرِبَتَيْنِ و مَضْرِبَتَيْنِ

Et; أَكَلْتُ الرِّغِيْفَ ثَلَاثَةً وَاكَلْتُ الرِّغِيْفَ ثَلَاثَةً

Et; نَفَعَنِي زَيْدٌ عِلْمُهُ نَفَعَنِي زَيْدٌ عِلْمُهُ

Et; رَأَيْتُ زَيْدًا الْفَرَسَ رَأَيْتُ زَيْدًا الْفَرَسَ

velis ut dicas & errares, أَرَدْتُ أَنْ تَقُولَ الْفَرَسَ فَغَلَطْتَ أَرَدْتُ أَنْ تَقُولَ الْفَرَسَ فَغَلَطْتَ

& permutares. زَيْدًا pro cō. فَاذْنَلْتُ زَيْدًا مِنْهُ فَاذْنَلْتُ زَيْدًا مِنْهُ

¹ Hoc membrum explicat quatuor sequens ad nomina habentia. Rephau. ² البَدَلُ seu permutationem, docetq; hanc esse quā duplicem.

Membr. XLVII. ¹ Caput Neshbu-habentium nominum. أَبَابُ مَنْصُوبَاتِ الْأَسْمَاءِ

Neshbu-habētia (sc. nomina sunt), qvinq; الْمَنْصُوبَاتِ خَمْسَةُ عَشَرَ وَهِيَ

(decem, & sunt) الْمَفْعُولُ بِهِ وَالْمَصْدَرُ وَظَرْفُ

I. passivum in qvo (sc. Accusativus). Et الزَّمَانُ وَظَرْفُ الْمَكَانِ وَالْحَالُ

(II. infinitivus. III. Et punctum وَاَلتَّمِيزُ وَالْمُسْتَثْنَى وَاسْمٌ لَا

temporis. IV. Et punctum loci, V. (Et modus; وَاَلْمُنَادِي وَخَبَرُ كَانٍ وَاخْوَاتُهَا

VI. & distinctio, VII. Et iterata وَاَسْمُ أَنْ وَاخْوَاتُهَا وَالتَّابِعُ

(sc. repetita dictio). VIII. Et nomen seu vo- وَاَلْمَنْصُوبُ وَهُوَ أَرْبَعَةُ أَشْيَاءَ

(cabulum, vel dictio). X. & الْعِطْفُ وَالتَّوَكِيدُ وَالنَّعْتُ

IX. & vocās (sc. vocandi, sc. formula), X. & وَالتَّبَدُّلُ وَالمَفْعُولُ مِنْ أَجْلِهِ

(foci⁹ sive adjuncti), & affinia ej⁹; وَاَلْمَفْعُولُ مَعَهُ

Et XI. nomen (sc. dictio vel particula), وَاَلْمَنْصُوبُ وَهُوَ أَرْبَعَةُ أَشْيَاءَ

& affinia ejus XII. & طَبَقَاتُ وَاَلْعِطْفُ وَالتَّوَكِيدُ وَالنَّعْتُ

(affinia XIII. & (sc. qvōd), scqvitur وَاَلتَّبَدُّلُ وَالمَفْعُولُ مِنْ أَجْلِهِ

ad Neshbu-gerentia, & sunt qva- وَاَلْمَفْعُولُ مَعَهُ

(tuor res (vel sit 4. in verbis), وَاَلْمَنْصُوبُ وَهُوَ أَرْبَعَةُ أَشْيَاءَ

Conjunctione, & abundantia, & الْعِطْفُ وَالتَّوَكِيدُ وَالنَّعْتُ

& permutatione. XIV. Et passivū وَاَلتَّبَدُّلُ وَالمَفْعُولُ مِنْ أَجْلِهِ

(propter qvem. وَاَلْمَفْعُولُ مَعَهُ

XV. Et passivum cum qvo. أَبَابُ الْمَفْعُولِ بِهِ وَهُوَ

¹ Absoluta nunc tractatione de nominibus habentibus. Rephau, subjungit doctrinam nominum habentium-Neshbu, in ultimā litterā seu syllabā in oratione, numeratq; qvīdecim nomina. ² Huc necessariō hoc nomen reponendum videtur ex membr. 41. alias enim numerus non constaret, qvōd me diu non parum torset, forsā de hujus rei veritate sui dei, suo tempore MSSorum oper certior fiam, ubi & plura forsā his huc annotari poterunt.

Membr. XLVIII. ¹ Caput passivi in qvo (id est, Accusativi). Et est nomen

¹ Hoc membrum, explicat secundum, sequens ad nomina habentia Rephau. ^{٢٥} **العطف** seu conjunctionem. Idemq. docet hoc membrum quod in alia lingua regula Syn-
taxeos, de Conjunctionibus, sc. Coniunctio coniungit similes casus, & similia tempora, cen-
ex additis exemplis, & ipso usu patebit. ² Cur hoc loco, tam parca enumerantur Coniunctiones?
cum lib. præcedente 2. pag. 35. plures collegerim? ³ Hic Arabijimus, in Latina lingua obscu-
rius, sed tamen Regula Syntaxeos aliarum linguarum, sub numero præcedente primo allegata, jam de-
claratur videtur. ⁴ Huius duobus locis Romanum Exemplar, quod & supra membr. 38. &
40. notavi ad calcem huius nominis addit litteram و Vau.

Membr. XLV. ¹ Caput

التوكيد

٢٥ باب التوكيد التوكيد

(التوكيد)

sequitur ad abundans (vel auctum), Re-
(phau suo, & Neshbu suo,
& Chephdshu suo, & cognitione
(sua & negatione sua,
& erit in dictionibus notis (seu certis),
(& sunt)

تابع الموكد في رفعه ونصبه
و خفضه و تعريفه و تنكيره

& qvæ-sequuntur **أَجْعُ**. Dices

و يكون بالفاظ معلومة و هي

لَجْعُ & **كَلٌّ** & **الْعَيْنُ** & **النَّفْسُ**

النفس والعين وكل واجمع

& qvæ-sequuntur **أَجْعُ**. Dices

و توابع اجمع تقو

رَأَيْتُ الْقَوْمَ كُلَّهُمْ & **قَامَ زَيْدٌ نَفْسَهُ**

قام زيد نفسه ورايت القوم كلهم

مَرَرْتُ بِالْقَوْمِ أَجْعُ **عَيْنٌ** &

و مررت بالقوم اجعين

¹ Hoc membrum explicat tertium sequens ad nomina habentia Rephau. ^{٢٦} **التَّكْيِيدُ**
² Hoc vocabulum pro abundantia, illustratione seu exornatione vel auxeficationis
hoc loco usurpatum videtur, unde & **الموكد** auctus, abundans, exornatus vel illustratus
hoc membro esse videtur, à radice **و كد** vel potius **اكد** quæ alias significat con-
firmavit, affirmavit, contendit, &c. ³ Hic enumerantur dictiones illæ notæ, seu cer-
te, de quibus hoc membrum loquitur.

Membr. XLVI. ¹ Caput permutationis.

٢٦ باب البدل اذا ابدل اسم

(Quando permutatur nomen
pro nomine, aut verbum pro verbo,
(sequitur illud in omni
constructione (seu motionum mutatione), &c.)
(& est (sc. permutatio hæc), quatuor divisionū
(live quadruplex). Permutatio
rei pro re. Et permutatio cuiusdam
(live partis),
pro toto. Et permutatio contenti
(sc. pro continente), Et permutatio
erroris (sc. rei de qua fit sermo). Dices :

او فعل من فعل يتبعه في جميع

ا عرابه وهو اربعة اقسام بدل

الشي من الشيء و بدل البعض من

الكل و بدل الاشتمال و بدل

الغلظ تقول جاني زيد اخوك

جَانِي زَيْدٍ أَخُوكَ

Et

ظَنَنْتَ زَيْدًا قَائِمًا خَلَّتْ Et ظَنَنْتَ زَيْدًا قَائِمًا
عَمْرًا شَاخِصًا

Hic tertia dictioni cooperanti, nominibus Rephau-habentibus, hic autor peculiare videtur caput seu membrum constituisse, quod supra membr. 36. seu dixi membr. præcedente ad numerum tertium nullam huius fecerit mentionem, quam ob causam hoc factum fuerit, si vitium non est Typographicum vel amanuensium, malo ab Arabibus ipsis errari, quam incertis conjecturis hanc rem magis dubiam reddere. Hæc verbum geminatum facile cum reliquis ex Lexico inquiri poteris. Radix enim ejus est ظَنَنَ vel ظَنَّ id est: Puravit, opinatus est. Hic Arabismus obscurior in sermone.

Caput النَّعْتِ تابع للنعت ظَنَنْتَ ne ظَنَّ id est: Puravit, opinatus est. Hic Latina est, idem verò indicare videtur, ac si diceret, quia nomen & adjunctum huic verbo & affinis addita, sunt loco acensativi, qui casus patiendi est, ideo Neshbu, non verò Rephau vel Chephdshu gerunt in ultimâ literâ seu syllabâ.

Membr. XLII.

Caput

النَّعْتِ النَّعْتِ
(النَّعْتِ) sequitur.

ad الْمَنْعُوتِ in Rephau suo, & للمنعوت في رفعه ونصبه وخفضه
(Neshbu suo, & Chephdshu suo, وتعرفه وتكيرة تقول
& cognitione suâ, & negatione suâ, (Dices;

قَامَ زَيْدٌ الْعَاقِلُ قَامَ زَيْدٌ الْعَاقِلُ
و رَأَيْتَ زَيْدًا الْعَاقِلَ و رَأَيْتَ زَيْدًا الْعَاقِلَ
و مَرَرْتُ بِزَيْدٍ الْعَاقِلِ و مَرَرْتُ بِزَيْدٍ الْعَاقِلِ

Ab solutus nominibus habentibus Rephau, pergit autor, reliqua quatuor explicare quæ supra membr. 36. dicebas, seu sequentia ad nomina, habentia Rephau. Arg. hoc loco primum illud النَّعْتِ explicat. Verum videtur hoc membro idem velle, quod in aliarum lin.

نعت guarum Syntaxi, Regula illa nominum, Adjectivum & substantivum eodem genere, numero & casu coherent, & ex tribus hujus exemplis subiectis patet, pro numero motionum seu vocalium, tres apud Arabes dari casus nominum, quæ de redixi lib. præcedente 2. pag. 28. Hujus nominis origo, est a radice نعت unde & نَعَتَ forma, similitudo, &c. dicitur, quia adjectivum, cui additur, formam نَعَتَ quasi dat, illud autem huic veluti simile redditur, unde للمنعوت recte dicitur, quæ de re, si placere, plurâ dici possent.

Membr. XLIII.

Et cognitio (sc. consistit),

(quinq; rebus; Nomine sensu-contento (sc. Pronomine).

(سَيِّدٌ & زَيْدٌ) (sicut) (سَيِّدٌ & زَيْدٌ)

Et nomine noto (sc. certo), sicut (سَيِّدٌ & زَيْدٌ)

Et nomine (sc. incerto), sicut (سَيِّدٌ & زَيْدٌ)

هَذِهِ & هَذَانِ

& D 3

و المعرفة خمسة اشياء

والاسم المضمّر نحو انا و انت

و الاسم العلم نحو زيد و مكة

و الاسم المبهّم نحو هذا و هذه

ان وان ولكن وكان وليست & III. لَكِنَّ & II. اَنْ & I. اِنْ
 V. لَيْتَ & IV. كَانْ

ولعل تقول ان زيد اقامة وليست & VI. لَعَلَّ
 (لَيْتَ &)
 عر اشخص، و معني ان وان & ان
 (ان)

ad confirmationem (scilicet idem quod particula
 (scilicet ut, quod, causalis & ad correctionem
 (scilicet orationis),
 Et كَانْ ad similitudinem (& comparationem)
 Et لَيْتَ ad desiderium (& votum),
 Et لَعَلَّ ad spem & expectationem.

Hoc membro declarantur reliqua tria nomina habentium-Rephau scilicet quintum, sextum, & septimum. Hoc vocabulo videntur particulae seu dictiones cooperantes, proximis duobus nominibus (de quibus membro praecedente dictum est), habentibus-Rephau intelligi, seu quia particulae vel dictiones, in Constructione Orationis eadem agere videntur, quae modo dicta nomina, unde etiam forte dicitur ingressus earum ad haec nomina. Sed expectabimus hujus quod, vel veritatem ex ipsorum vocabulorum Communi utriusque tempore. Est autem vocabulum deductum a radice عمل id est, operari, facere, agere, &c. Triplices hujusmodi hoc loco enumerat particulas seu dictiones cooperantes, de quarum tertia scilicet طَبَتْ, miror, nullam auctorem hunc supra membr. 36. inser nomina habentia-Rephau, fecisse mentionem, cum priores duae expresse ibi enumeret, forte vitium amanuensis est. Hic priorum hujus particulae cooperantis affinita enumerantur, quae numeris adjectiu signare volui, & constructio illorum indicatur. Hoc loco, secunda particulae cooperantis affinita recensentur, & constructio illarum indicatur, quae similiter numeris signare volui. Hoc loco affinitum secunda particulae cooperantis significationes seu minuta in oratione explicantur, quae tamen ad Lexicon pertinere videntur.

Membr. XLII. Caput طَبَتْ & affinita (ejus)
 Ecce enim ea Neshbu-dan nomini & (adjuncto juxta
 quia illa (scilicet ambo sunt), patientia ad ea;
 (Et sunt طَبَتْ)
 رَعَتْ & خَلَتْ & حَسِبَتْ &
 رَأَتْ &
 اَلْجَدَتْ & وَجَدَتْ & عَلِمَتْ &
 و جعلت و سمعت تقول Dices;
 طَبَتْ

وَالزَّيْدَانِ قَائِمَانِ وَالزَّيْدُونَ
& الزَّيْدَانِ قَائِمَانِ & الزَّيْدُونَ
(الزَّيْدُونَ)

قَائِمُونَ، وَالْمُبْتَدَأُ ظَاهِرٌ
وَمُضْمَرٌ فَالظَّاهِرُ مَا تَقْدُمُ ذِكْرَهُ
وَالْمُضْمَرُ اثْنَا عَشَرَ هُوَ، أَلَا وَنَحْنُ

وَأَنْتَ وَأَنْتِ وَأَنْتُمْ وَأَنْتُنَّ
& I. & II. أَنْتَ & III. أَنْتِ
& IV. أَنْتِ & V. أَنْتِ
& VI. أَنْتُمْ & VII. أَنْتُنَّ
& VIII. هُوَ & IX. هِيَ
& X. هُمَا & XI. هُمَا

وَهُنَّ، & XII. هُنَّ، & XIII. هُنَّ
& XIV. هُنَّ، & XV. هُنَّ
& XVI. هُنَّ، & XVII. هُنَّ
& XVIII. هُنَّ، & XIX. هُنَّ
& XX. هُنَّ، & XXI. هُنَّ

قَوْلُكَ أَلَا قَائِمٌ وَنَحْنُ قَائِمُونَ
وَمَا أَشْبَهَ ذَلِكَ، وَالتَّخْبِيرُ قَسَمَانِ

مَفْرُودٌ وَغَيْرُ مَفْرُودٍ بِالْمَفْرُودِ نَحْوُ
زَيْدٍ قَائِمٍ وَغَيْرِ الْمَفْرُودِ أَرْبَعَةُ أَشْيَاءَ

الْمَجْرُورِ وَالظَّرْفُ وَالْفِعْلُ مَعَ
فَاعِلِهِ وَالمُبْتَدَأُ مَعَ خَبَرِهِ نَحْوُ

زَيْدٍ فِي الدَّارِ وَزَيْدٌ عِنْدَكَ
وَزَيْدٌ قَامَ أَبُوهُ وَزَيْدٌ حَارِبَتُهُ

ذَاهِبَةٌ
وَالْمَجْرُورُ وَالظَّرْفُ وَالْفِعْلُ مَعَ
فَاعِلِهِ وَالمُبْتَدَأُ مَعَ خَبَرِهِ نَحْوُ

زَيْدٍ فِي الدَّارِ وَزَيْدٌ عِنْدَكَ
وَزَيْدٌ قَامَ أَبُوهُ وَزَيْدٌ حَارِبَتُهُ

ذَاهِبَةٌ
وَالْمَجْرُورُ وَالظَّرْفُ وَالْفِعْلُ مَعَ
فَاعِلِهِ وَالمُبْتَدَأُ مَعَ خَبَرِهِ نَحْوُ

زَيْدٍ فِي الدَّارِ وَزَيْدٌ عِنْدَكَ
وَزَيْدٌ قَامَ أَبُوهُ وَزَيْدٌ حَارِبَتُهُ

ذَاهِبَةٌ
وَالْمَجْرُورُ وَالظَّرْفُ وَالْفِعْلُ مَعَ
فَاعِلِهِ وَالمُبْتَدَأُ مَعَ خَبَرِهِ نَحْوُ

زَيْدٍ فِي الدَّارِ وَزَيْدٌ عِنْدَكَ
وَزَيْدٌ قَامَ أَبُوهُ وَزَيْدٌ حَارِبَتُهُ

agens ejus. Et est nomen Rephau-
(habens

cujus non memoratur cum eo agens
(ejus,

Et si est actio præterita, Dshāmu-
(gerit prima (sc. littera seu syllaba), ejus

& Kefru qvæ antè ultimā ejus (sc. est),
(Et, si est

actio futura, Dshāmu-gerit prima
(ejus, & Phathhu,

qvæ antè ultimam ejus. Et est juxta
(divisiones (sc. duas),

apparent, & sensu-contenta. Et ap-
(parenē (sc. est), ejus præcedit

memoratio ejus gratiā verbi **ضَرَبَ**
زَيْدٌ

& **يَضْرِبُ**. Et **يُضْرَبُ** **زَيْدٌ**
يُكْرَمُ &

Et sensu-cōtētā, gratiā verbi **عَمَرَ**
ضَرِبْتُ & **ضَرَبْتَنِي** & **ضَرَبْتَ** &

(& qvæ

assimilantur his.

asimilantur his.

فاعله وهو الاسم المرفوع

الذي لم يذكر معه فاعله

فان كان الفعل ماضيا ضم اوله

وكسر ما قبل اخره وان كان

الفعل مضارعا ضم اوله وفتح

ما قبل اخره هو على قسمين

ظاهر ومضمر فالظاهر ما تقدم

ذكرة نحو قولك ضرب زيد

ويضرب عمرو واكرم زيد ويكرم

عمر والمضمر نحو قولك

ضربت وضربتني وضربت

اشبه ذلك

اشبه ذلك

¹ Hoc membro explicatur secundum nomen habens-Rephau, sc. passivum. ² Hinc apparet, quod Lib. præcedente 2. pag. 10. movui, Arabes duo tantum habere tempora, præteritum sc.

³ Et futurum, quod in passivum maxime apparet, ex vocali, littera prima & penultima. ⁴ De hac distinctione dixi membro præcedente, sub numero 2. ⁵ Romanum Exemplar, in locis hisce duobus ad calcem hujus vocabuli adjicit litteram Vau, quæ tamen vix videtur necessaria.

⁶ Ex hoc loco patere videntur, membro præcedente, pro singulari prima persona communis generis errore Typographico singulare tertia persona masculini generis positum esse, seu **ضَرِبْتُ** monui sub numero. 6. Atque ex hoc membro desumitur forma- **ضَرَبَ** sionem verbi passivi lib. 2. præcedente pag. 17.

Membr. XXXIX. ¹ Caput **الْمَبْتَدَأُ** & **الْمَبْتَدَأُ** **الْمَبْتَدَأُ** **الْمَبْتَدَأُ**

الْمَبْتَدَأُ est nomen Rephau-habens
(innitens

super se, gratiā verbi **زَيْدٌ** **يَايَمُ**

& D

non esse exensionem litterarum, ut Arabes elegantiores facere solent, sed ut Græci, Latini, &c. vocabula dirigerent, ut hoc loco factum est. Hoc inferni in textum, ex membr. 40. & 41. ubi additur cum adjunctis seu affinis.

Membr. XXXVII. Caput الْفَاعِلُ (id

(est) agentis vel de activo). Est nomen

Rephau-habens masculinum, præ-

(cedit illud actio ejus,

& est juxta divisiones (se. duar). Appa-

(res (vel manifesta), & se. fesu-cōtēta (seu implicita)

Et Apparens (se. est), sicut قَامَ زَيْدٌ

يَقُومُ (&

يَقُومُ & قَامَ الزَّيْدَانُ & زَيْدٌ

& قَامَ الزَّيْدُونَ & الزَّيْدَانُ

قَامَ أَخُوكَ & يَقُومُ الزَّيْدَانُ

يَقُومُ (&

Et sensu-contenta gratiā (verbi

ضَرَبْتُ & ضَرَبْنَا & ضَرَبْتَ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتَ

ضَرَبْتُمْ & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

ضَرَبْنَا & ضَرَبْتُمْ

باب الفاعل هو الاسم

المرفوع المذكور قبله فعله

وهو علي تامين ظاهر ومضمر

فالظاهر نحو قام زيد ويقوم

زيد وقام الزيدان ويقوم

الزيدان وقام الزيدون ويقوم

الزيدون وقام اخوك ويقوم

اخوك والمضمر نحو قولك

ضربت وضربنا وضربت

وضربتم وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

وضربنا وضربتم

¹ Jam pergit author nomina septem Rephau habentia explicare, atq; hoc membro primum, activum nimirum declarat, dicens, esse duplex. ² Prius est, quod per nomen aliquod additum expresse declaratur; posterius quod ex sensu & contextu tantum animadverti potest, aut quod personarum characterys indicatur. ³ Jam proponuntur exempla priora per omnes tres numeros, idq; primo in singulari. ⁴ Secundo in duali. ⁵ Tercio in plurali. ⁶ Nunc posteriorum exempla proponuntur per omnes personas, numeros & genera, hincq; totius præteriti temporis Paradigma, soli vocalibus exceptis lib. præcedente 2. desummi, cœp. patet pag. 14. & 15. Notandum autem, pro singulari prima persona communis generis, Romanum exemplar, errore forsan Typographico, lege- re ضرب pro ضربت cum patet membro sequente prope finem.

Membr. XXXVIII. Caput الْمَفْعُولُ (id

(sive passivi), cujus non nominatur

agens

باب المفعول الذي لم يسم

وان و ما ومن ومنهما واني و VII. & VIII. & IX. & X. & XI. & XII. & XIII. & XIV. & XV. & XVI. & XVII. & XVIII. in animad-
(versione.

¹ Hoc membro enumerantur octoddecim modi seu dictiones, quibus ultima syllaba futuri, induci-
tur punctum Gilezmu. ² Hinc patet particulam لا, vel لا, esse Imperantis & prohibentis, ad
quorum prius se Imperantis refertur etiam significatio لا, vel لا, canis, rogantis, optantis, &c. ad
posterius se prohibentis, etiam negantis, &c. Hoc loco autem in priori tantum significatione intelli-
gitur. ³ Romanum Exemplar, hujus dictionis litteram primam Aliph, non legit. ⁴ Hæc
particula لا etiam diversa est significationis, cum è Lexico patebit, & hoc loco itidem, veluti &
precedens particula لا non negandi significatione intelligi fortassis debet. ⁵ Variarum
esse hanc dictionem signi- لا, specificationum, Lexicon docebit, quia tamen radix animad-
vertere, considerare significat, volui ita interpretari, nisi quis malit cum in- شعر terprete
Alcurani vertere, in versibus, quod شعر Cantum, Psalterium, & Versum ipsi significet.

Membr. XXXVI. ¹ Caput Rephau-haben-
(bentium nominum.

Rephau-habentia (se. nomina), septem

(se. dantes). Et sunt I. الفاعل

& II. المفعول

(tur actio ejus,

& III. المبتدأ

IV. كان

& V. خبر إن

(affinia ejus,

& VI. ظنيبت

& VII. التابع

(& est quatuor reb* (vel modis).

& II. العطف

& III. التوكيد

& IV. البدل

¹ Hoc membrum recenset nomina seu vocabula Rephau-habentia, vel quæ Rephau affecta
sunt, dicens illorum septem esse de quibus in membris sequentibus agitur, ubi & quorundam originem
indagabimus. ² Obiter etiam hoc notandum est Romanos interdum ut lineas expleant, non
ufos

باب مرفوعات الاسماء

المرفوعات سبعة وفيه الفاعل

والمفعول الذي لم يسم فاعله

والمبتدأ وخبره واسم كان

وإخواتها وخبر إن وإخواتها

والتابع للمرفوع وهو أربعة أشياء

النعت والعطف والتوكيد

والبديل

Memb. XXXI. ¹ Et præteritū (sc. est), Pha-
(rthhu-habēs ultimā, (sc. ætæ), ppetuō.

¹ Hoc membrum regulam universalem continet, de Constructione ultima Syllaba præteriti
cujuscunq; verbi, Sed nosandum probè est, non in quolibet numero, genere & personā, sed tantum in
singulari masculino tertia personā.

Memb. XXXII. ¹ Et Imperativus (sc. est),
(habens - Gfezmu perpetuō.

¹ Hoc membrum continet regulam universalem de constructione ultima syllaba, Imperati-
vi singulari (non dualis aut pluralis), cujuscunq; generis & personā. Atque autem ordinem mem-
brorum transpositum esse, & citius de Imperativo, quam de futuro agi, cum tamen hoc, jure illum præ-
cedat.

Memb. XXXIII. ¹ Et futurū (sc. est), cui est in
(principio suo

una (sc. litera) addita (sc. de) qvatuor (sc.
(literis) congregantur ex (sc. in)

dictione & est, Rephau-ha-
(bens (vel continens), perpetuō,

donec inducatur, (sc. per dictionem aliquam),
(super illud Neshbu,

& Neshbu-fuscipiat id; aut Gfaaz-
(mun & Gfezmu - fuscipiat id.

¹ Hoc membrum egregiè satisfaci de futuro singulari, excepto feminino secunda personā,
cum quilibet ipsa usus experiri poterit.

Memb. XXXIV. ¹ Et Neshbu-inductia,
(sc. sunt), decem. Et sunt

I. أَنْ. II. نَنْ. & III. كَيْ. & IV. اِذَنْ.

VI. لَامُ الْحَيَّوْنَ. & V. لَامُ كَيْ. &

التَّجَوَّابُ بِالْفَاءِ. & VII. حَيَّيْ. &

X. اَنْ. & IX. التَّوَقُّي. & VIII.

¹ Hoc membro, enumerantur, decem modi, seu dictiones, quibus futuro inducitur Neshbu.
Adjeci autem in interpretatione mea, his dictionibus (quod & in posterum faciam), numeros lati-
nos, ne studiosi, quod mihi quosq; aliquando in sextum Arabico acciderit, anxie primum hunc numerum
seu has dictiones inquirere cogantur.

Memb. XXXV. ¹ Et Gfezmu - inducentia
(sc. sunt), octodecim, & sunt

I. لَمْ. & II. مَا. & III. لَمْ. & IV. لَمْ.

V. لَمْ. Imperantis
& vocantis, & non in ¹ prohiben-

& (do & vocando

٣٢، فالماضي مفتوح الآخر ابد

٣٣، والامر مجزوم ابدا

٣٣، والمضارع ما كان في اوله

احدي الزوائد الاربع يجمعها

قولك انيت وهو مرفوع ابدا

حتى يدخل عليه فاصب

فينصبه او جازم فتجزمه

٣٤، فالنواصب عشرة وهي ان

ولن ويكي واذن ولام كي ولام

الحجرون وحت والجواب بالفاء

واللوا وان وان

٣٥، والجوازم ثمانية عشر وهي

لم ولما والتم والمما ولام اللم

والدعا ولا في، والنهي والدعا

1 Absolutâ doctrinâ de numero & locis constructionum, nunc aliâ methodo docet quomplex sit constructio, seu quot modis fiat, id quod tamen è præcedentibus jam constat, nimirum duobus, aut per motiones sive vocales, aut per literas. 2 Hic enumerantur quatuor loca, in quibus constructio sit per motiones. 3 Quid sit nomen fractum, jam supra dictum est, membr. 2, num. 2. 4 Minus commode, Romanum exemplar supra hujus dictionis literâ Ra, legis punctum, hoc modo باخرة, ut nimirum ex Ra, fiat Zain. Nam licet aliquomodo per metaphoram sensus constare possit, tamen in præcedentibus, ut membr. 8. & 13. & c. legitur sine puncto, cum quibus locis in præsentia legere volui. 5 Hoc loco definitur per regulam, ubi qualibet motionum locum habeat. 6 Hic excipiuntur tria loca, in quibus contra modò dicta, motiones locentur. 7 In hujus dictionis literâ ultimâ, vicissim عاقلما روميا فخر Romanæ Exemplaris, duo tantum puncta, sive secundum punctum essentielle supra ponit, non tria, vel tertium essentielle, cum in præcedentibus sepius factum est. 8 Sub hujus dictionis literâ secundâ denuò Romanum Exemplar omittit punctum primum essentielle. 9 Hic enumerantur quatuor loca, in quibus constructio sit per literas. 10 Hoc loco et jam vitio Typographico in Exemplari Romano, abundat altera particula copulandi و Vau.

Membr. XXVI. Et verò duale; Et Rephau-habet (vel continet), in AlAliph & Neshbu, & Chephdshu-habet (vel continet), in Alijaai.

1 Idem quatuor hac loca, in quibus constructio sit per literas, speciatim declarantur. Membr. XXVII. Et verò plurale masculinum integrum & Rephau-habet (vel continet) in Alvau, & Neshbu & Chephdshu-habet (vel continet), in Alijaai.

Membr. XXVIII. Et verò nomina sex. Et Rephau-habet (vel continet), in Alvau, & Neshbu-habet (vel continet), in AlAliph, & Chephdshu-habet (vel continet), in Alijaai.

Membr. XXVIII. Et verò verba quinque; & Rephau-habent (vel continet), in Nun, & Neshbu & Gfezmu habent (vel continet), in Apocope AnNun.

1 Vel hac verba quinque, agnoscunt, aut suscipiunt Rephau in Nun literâ, sed Neshbu & Gfezmu abjectâ literâ Nun.

Membr. XXX. Caput verborum. Verba (tria (sc. sup. vel triplicia), Præteritum & Futurum & Imperativus sicut, مَضْرَبَ

مَضْرَبَ & يَضْرِبُ

1 Absolutâ doctrinâ communi seu generali Constructionis, nunc auctor noster progreditur ad Speciatim, & primò agit de constructionibus verbi. Cur autem verba tantum triplicia Arabibus dicantur, mittendo nimirum Infinitivum, dixi Lib. 2. præcedente cum de Infinitivo agerem pag. 21.

Et præ-

٢٤ فاما التثنية فترفع بالالف

و تنصب و تحض بالياء

٢٥ واما جمع المذكر السالم

فيرفع بالواو وينصب ويحض بالياء

٢٨ واما الاسماء الستة فترفع بالواو

و تنصب بالالف و تحض بالياء

٢٩ واما الافعال الخمسة فترفع بالنون

و تنصب و تحض بحذف النون

٣٠ باب الافعال الافعال الثلاثة

ماض و مضارع و امر نحو ضرب

و يضرب و اضرب

postremâ & in verbis quæ Re-
(phau haberent ea,
cum integritate An Nun.

الآخر وفي الأفعال التي رفعها
ثبتت النون

¹ Hoc membrum enumerat loca, in quibus Apocope fit signum ad Gfezmu. ² Sc. Alterâ, seu quæ ultimam literam habet debilem. ³ Hic idem quod supra membro. 17. num. 2. annotavi observandum.

Metabr. XXV. ¹ Distinctio. Constructio-

(num divisiones. Dividitur
Constructio per motiones, & divi-

(ditur constructio
per literas. ² Et quæ construuntur
per motiões, quatuor species, (sc. fut),

(Nomen
singulare & plurale³ fractum, &
(plurale
fœmininum perfectum, & verbi

(futurum,
quod non adjunctum habet ⁴ in fi-
(nec suo quicquam ⁵ Et omnia ea

Rephau habet vel cōtinēt in Adshdshā-
meru, & Neshbu habet (vel cōtinēt), in Alphathacu,
& Chephdshu habet (vel cōtinēt), in AlKef-
(retu, & Gfezmu habet (vel cōtinēt, in qete.

⁶ Et egrediuntur de his vel exelpiuntur,
(tria quædam

(sc. Plurale⁷ fœmininum integrum,
(quod Neshbu habet (vel continet),
in alKefretu, & nomen quod non

(declinatur;
Chephdshu habet (vel continet), in al-
(phathatu, & verbum fururi

debile (sc. int. ultimâ⁸ Gfezmu habet
(vel continet), in apocope, ultimâ (sc. literâ).

⁹ Et quæ construuntur per literas,
(quatuor
species, (sc. eorum sunt, duale & plurale

(masculinum perfectum,
& nomina sex (sc. prædicta), & verba
(quinque

& sunt; تَفْعَلَانِ & يَفْعَلَانِ
& تَفْعَلُونَ & يَفْعَلُونَ
أبْجَدِيَّة

٢٥ فصل للمعربات قسمان قسم

يعرب بالحركات وقسم يعرب

بالحروف فالذي يعرب

بالحركات أربعة أنواع الاسم

المفرد وجع التكسير وجع

المؤنث السالم والفعل المضارع

الذي لم يتصل بأخرة شيء وكلها

ترفع بالضمة وتنصب بالفتحة

وتخفض بالكسرة وتجزم بالساكن

، وخرج عن ذلك ثلاثة أشياء

جمع المؤنث السالم ينصب

بالكسرة والاسم الذي لا ينصرف

يخفض بالفتحة والفعل المضارع

المعتل الآخر يجزم بحذف آخره

والذي يعرب بالحروف أربعة

أنواع التثنية وجع المذكر السالم

والأسماء الستة والأفعال الخمسة

وهي يفعلان وتفعلاان ويفعلون

وتفعلون وتفعلاون وتفعلين

وتفعلاين

AlKefretu, & Alijai & Alphat-
(hhatu.

¹ Absoluta nunc secunda constructione AnNeshbu pergit autor hic ad tertiam, sc. Chephdshu, quæ aliis plerumq; Gferru vocatur, dicitq; hujus tres esse notas, de quibus sequentibus membris ordine agitur.

Membr. XIX. ¹ Et verò AlKefretu; &
(fit signum
ad Chephdshu, in tribus locis, In
(nomine
singulari declinabili, & plurali fra-
(cto
declinabili, & plurali fœminino
(perfecto.

² Hoc membrum enumerat loca in quibus AlKefretu fit signum ad Chephdshu sive Gferru.
Membr. XX. ¹ Et verò Alijai; Et fit si-
(gnum
ad Chephdshu in tribus locis, in no-
(minibus

* sex; & induali & plurali.

¹ Hoc Membrum enumerat loca, in quibus litera Alijai fit signum ad Chephdshu sive Gferru. ² sc. prædictis membr. 9. & 14.
Membr. XXI. ¹ Et verò Alphathhatu; &
(fit signum
ad Chephdshu in nomine* quod
(non declinatur.

¹ Hinc constas, quod lib. præcedente 2. pag. 29. notavi, Arabibus æquæ ut alijs nationibus, esse quædam nomina declinabilia, quædam indeclinabilia, seu quæ non declinatur.

Membr. XXII. ¹ Et ad Gfzmu signa(sc.
(duo), qvies

& apocope.

¹ Absoluta nunc tertia etiam constructione Chephdshu sive Gferru, pergit author ad ultimam, Gfzmu nimirum, quæ constructio motio seu vocalis non est, sed potius motionis indicium, cui dixi Lib. 1. pag. 90. Dicitq; hujus duas esse notas, quæ in sequentibus explicantur.

Membr. XXIII. ¹ Et verò qvies; & fit si-
(gnum
ad Gfzmu, in verbi futuro sani
postremâ*.

² Hoc membro dicitur, ubi qvies fiat signum ad Gfzmu. ³ Seu ultimâ sc. literâ, sive quæ ultimam litteram non habuerit debilem.

Membr. XXIV. ¹ Et verò Apocope: Et fit
(signum
ad Gfzmu in verbi futuro debilis
postre-

الكسرة والياء والفتحة

١٩ فاما الكسرة فتكون علامة
لخفض في ثلاثة مواضع في الاسم

المفرد المنصرف وجع التكسير

المنصرف وجع الموث السالم

٢٠ واما الياء فتكون علامة

لخفض في ثلاثة مواضع في الاسما

الستة وفي التثنية والجمع

٢١ واما الفتحة فتكون علامة

لخفض في الاسم الذي لا ينصرف

٢٢ وللجزم علامتان السكون

والحذف

٢٣ فاما السكون فيكون علامة

للجزم في الفعل المضارع الصحيح

الاخر

٢٤ واما الحذف فيكون علامة

للجزم في الفعل المضارع المعتل

ad Neshbu in * tribus locis, * in
nomine singulari, & plurali fracto,
& verbi futuro, quod non
adjunctum habet in fine suo quic-
(quam.

لنصب في ثلاثة مواضع في
الاسم المفرد و جمع التكسير
والفعل المضارع الذي لم
يتصل با خـ شـ

¹ Hoc membrum enumerat tria loca, in quibus AlPhathhatu fit signum ad Neshbu, quae
eodem sunt, (unica plurali feminino perfecto seu integro excepta), cum loci in quibus AdshDsham-
metu fit signum ad Rephau, cum patet et membro praecedente. 8. ² Supra hujus dictignis
literam primam, Romani, duo tantum puncta apposuerunt, cum tamen ista esse debeant, vel tertium
punctum essentiale, non autem secundum.

Membr. XIV. ¹ Et verò AlAliph: & fit
(signum
ad Neshbu in nominibus sex, sicut
& quæ
assimilantur istis.

١٤ واما الالف فتكون علامة
لنصب في الانما الستة نحو
وايت احاك و اباك و ما
اشبع ذك

¹ Hoc membrum dicit literam AlAliph, fieri signum ad Neshbu, in nominibus sex praedictis
memb. 9. praecedente, mutat tantum litera Vau in Aliph.

Membr. XV. ¹ Et verò AlKefretu, &
(fit
signum ad Neshbu in plurali fe-
(minino).

١٥ واما الكسرة فتكون
علامة للنصب في جمع المؤنث

¹ In hoc membro describuntur duo loca, in quibus AlKefretu, fit signum ad Neshbu. ² Hoc
loco vicissim Romani integram lineam omiserunt, ab hoc nimirum numero, usq. ad sequentis membri
signum. ³ Si enim ipsorum lectio retineretur, illa non tantum falsa esset, sed ipsum etiam quartum
signum Neshbu omitteretur. Reposui itaq. ipsum quovis, textum Arabicum pro tenuitate mea,
donec suo tempore ex integro Exemplari restitui possit, cum supra etiam duxi ad membrum deci-
mum. ⁴ sc. fracto non perfecto, habet enim Neshbu in Phathhu.

Membr. XVI. ¹ Et verò Alijai, & fit fi-
(gnum
ad Neshbu in duali & plurali.

١٦ واما الياء فتكون علامة
لنصب في التثنية والجمع

¹ Hoc membrum describit duo loca, in quibus litera Alijai fit signum ad Neshbu.

Membr. XVII. ¹ Et verò Apocope An-
(Nun; & fit
signum ad Neshbu in verbis quæ
Rephau habent ea cum integritate AnNun.

١٧ واما حذف النون فتكون
علامة للنصب في الافعال التي
رفعها بثبات النون

¹ Hoc membrum indicat ubi Apocope litera Nun, fiat signum ad Neshbu. ² Vel quæ
verba, si Nun literam non reimerent, haberent Rephau.

Membr. XVIII. ¹ Et ad Chephdschu tres
(notæ (sc. sunt),
AlKefretu

١٨ و الخفض ثلاثة علامات

rumq; dici AlGferu, cen notavi Lib. 1. præcedente pag. 88. Sed in hoc libro frequentius nomine AlChephdshu quam AlGferu appellatur. Nunc pergit hic autor dicere, quæ constructiones communes sint, nomini ac verbo, & quæ cuilibet propria.

Communes nomini ac verbo, sunt ArRephau & AnNeshbu. Constructionis propria nomini est AlChephdshu. Idq; de Themate maxime intelligendum puto, seu numero singulari, dualis enim futuri, ubiq; videtur Chephdshu seu Gferu habere.

Nomini planè in ultimâ syllabâ non convenire Gfezmu, nunquam credidisset, nisi hoc loco speciatim exprimeretur. Nam non tantum præceptor noster Arabs sæpissimè in nominibus, literam ultimam hac quæ intus affectam annotavit, veluti patet ex Psal. 51. in speciminibus a me edito, sed & apud alios, cen ex Gantico septimo sive Carmine Arabico secundo, Decadiz nostræ factæ constat, ubi ultima, nominis

semper, puncto Gfezmu afficiatur, idem & in alyis non paucis evenit. Verùm, statuo id imperitiâ amanuensium accidisse, qui leges Grammaticæ ignorant, in alyis enim carminibus apparet, eandem ejusdem vocabuli syllabam puncto

ArRephau ornata esse. Nominis tamen propria, huic lingua peregrina, videntur excipi posse. Atq; hæc controversiam, alibi fusiùs & de qua tractabo. Verbi constructio propria est Gfezmu, cen ex jam dictis patet, & cur dictiones significativæ frequentissimè habent Gfezmu notam verbi propriam, ut

قذ &c: An de illarum constructione nihil agitur, quia promissa sit? Verbo planè non convenire constructionem Chephdshu, videtur ex duali numero futuri Indicativi falsum esse, nisi quis dicere velit, hoc loco Chephdshu, tantum dici de composito seu geminato puncto non de simplici quod tamen antea sub numero primo affirmatum est. Aunc de Themate seu radice tantum intelligendum est? quod infra quoq; sit memò, 3r.

Membr. VII. Caput cognitionis nota- (rum) constructionis. Ad Rephau qvatu- (tuor notæ (se. sunt).

AdshDshammetu, & Vau (se. litera), (se AlAliph, & AnNun.

Nunc progreditur hic autor ad indicia seu notas constructionis, id est, ubi seu quibus in locis hæc vel illa constructio sive motio, aut quies, apponi possit & debeat. Hic obiter notandum, Romanum Exemplar errore Typographico, pro ultimâ hujus vocabuli literâ Ta, legere Q Caph.

Res admodum perplexa & difficilis esse videtur, si in motionibus seu vocalibus compositis aut geminatis, cen memb. præcedente. num. 1. dixi, simplices includuntur, quâ ratione hic dicitur AdshDshammetu, quod punctum, est motio sive vocalis simplex, ut patet è Lib. 1. præcedente. pag. 83. nota Rephau. Dicitur enim & ipsum Dshammu simplex in ultimis dictionum lueris Rephau, cen ex allegato lib. 1. præcedente pag. 80. & 83. patet, atq; compositum & geminatum hoc punctum, quod hoc loco Rephau dicitur, constat ex Dshammu simplici geminato. Sed hæc de re explicationes Arabum, & ipse usus pronuntiare poterunt.

Membr. VIII. Et verò AdshDshamme- (tu; & fit signum ad Rephau in qvatuor locis. In no- (mine singulari & plurali fracto, & plu- (rali foeminino perfecto, & verbi futu- (ro,

quod non adjunctum habet (seu cui (non accedit), in fine suo quicquam.

In hoc membro enumerantur, quatuor illa loca, in quibus AdshDshammetu fit signum ad Rephau, quæ è lib. præcedente. 2. ex nominum paradigmate, & verberum futuro peti possunt.

Nomen

باب معرفه علامات

الاعراب للرفع اربع علامات

الضمة والواو والالف والنون

فاما الضمة فتكون علامه

للرفع في اربعة مواضع في الاسم

المفرد و جمع التكرير و جمع

المؤنث السالم و الفعل المضارع

الذي لم يتصل باخره شيء

nulla dictionum sive literarum propositivarum, membro precedente secundo & tertio canonice arum apponi possit, verbi gratia, quæ in ultimâ literâ non Tenvlin, aut à principio articulum Al, vel literam Sin gerere, neg, propositus habere particulas **سَوْفَ** vel **قَدْ**, neg, contine-
re femininâ quiescem **تَا**, quæat, illa dictio, quia ho- rum omnium indi-
ciarum nullum suffi- pere potest, eris dictio-consignificativa, seu videre est ex lib. 2. præce-
dentis Coronide & aliis.

Membr. V. Caput constructionis. Cō-
(structio

immutat ultima (seu fines), dictionis,
(ut variant

actiones intrantes super eam, locu-
(tione,

aut potentiâ.

باب الاعراب + الاعراب

تغيير او آخر الكلم لا اختلاف

العوامل الداخلة عليها لفظا

او تقدير

Ita vocant Arabes constructionem, quæ a motionibus & notis, finem præcipue, cuiusq; dictionis in oratione posita occupantibus, perficitur. Est autem hac vox, à radice **عَرَبَ** quæ propria Grammaticis esse videtur, significans, construxit. Ita reddendum esse puto. Omnis enim constructio Arabica, seu ad membrum præcedens, 2. jam dixi, maxime consistit in motionum mutatione, præcipue in fine dictionis. Docet itaq; hoc membrum, officia constructionis, in lingua Arabica. Quid autem sint actiones dictionis intrantes sive interiores, & quid sit earum variatio locutione aut potentiâ, desidero ex Arabum explanationibus certò cognoscere, quæ mecum cōversate, nemo, huius lingvæ fautor, spero intermitteret. Quod si quis dictionem diviserit, & priores duas literas putaverit esse particulam dijunctivâ **أَوْ** id est, aut, miras experietur huius membri obscuritates, (quod & mihi principi evenit), & variè in eruendo vero sensu se uacervabit: Interim me verum sensum reperisse statuo, donec tempore forsitan aliter edocui fuero.

Membr. VI. Et divisiones ejus (se. constructio-
(nis sunt), quatuor, 1. Rephau

& 2. Neshbu, & 3. Chephdshu, &
(Gfezmu,

Et ad nomen (se. pertinent), de his Ar-
(Rephau,

& 4. AlChephdshu, & AnNeshbu,
(& 5. non Gfezmu

in co (se. datur vel locum habet): Et ad ver-
(bum (se. pertinent), de his,

ArRephau, & AnNeshbu, & 6.
(AlGfezmu, & 7. non

Chephdshu in co (se. datur vel locum habet).

١ او اقسامه اربعة، رفع

و نصب و خفض و جزم

فلا سماء من ذلك الرفع

و، الخفض و النصب و لا جزم

فيها و لا فعال من ذلك

الرفع و النصب و الجزم و لا

خفض فيه

Hoc membrum docet divisiones constructionis, dicitq; esse quatuor, tres pro numero motionum, & quartam ratione quiescens, quæ per signum Gfezmu indicatur. Notandum autem hoc locum est, hic primariò intelligi, seu supra membr. 1. num. 7. habetur, motiones seu vocales compositas, per Rephau, se. 1. per Neshbu, 2. per Chephdshu, 3. Inclusi tamen sub his punctis geminatis seu compositis simplicia, nimirum 4. Observandum hic quoq; probè est, quod & Lib. 1. præcedente, pag. 80. monui, diversos esse usus nominum, harum motionum. Hoc enim punctum, nisi de ultimis tantum in constructione ageretur syllabis, diceretur Dshammerun, vel Adshdshammu. Et hoc, Alpharthhu. 4. Usi & hoc, Alkefru. Præterea notandum, hoc punctum aliis plurimè.

Seqvitur nunc Textus.

IN NOMINE DEI MISERICORDIS MISERANTIS.

Dicit senex spectabilis, docens doctrinam,
Muhamed, filius David, Ashshe-
(nchaagsiu,
Publicus (sc. Præceptor, seu Doctor), in com-
(pendio.

¹ Repetitur hoc loco maximâ ex parte post invocationem nominis divini, titulus libri huius, ut quopleraq; vocabula ita jam declarata sunt, reliqua sunt communia, volui autem, reddere, ut sensus esset manifestior.

MEMBRUM. 2. ¹ Oratio est locutio cõ-
(posita
* Participans in positione & ² divi-
(visione
* tria, Nomẽ, & verbum, & dictio-
(nem-consignificativam. ³ Venit
ad intentionem. Et nomen cogno-
(scitur ⁴ per præpositionem
& ⁵ attenuin, ⁶ & ingressum Al A-
(liph
& Al Lam.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قال الشيخ الامام العالم العلامة
محمد بن داود الصنهاجي
الشهير بالاحكام

الكلام هو اللفظ المركب
المفيد بالوضع، وافتسامه
ثلاثة اسم وفعل وحرف، حيث
لمعني فالاسم يعرف بالخفض
والتنوين، ودخول الالف
واللام

¹ Quæ Romani Rubricâ, distinctionis veluti capitum ergo, expresserunt, ego membrorum dis-
tinguendorum gratiâ, textui inserui, numeris membrorum præpositis. ² Hoc nomen est à radice
فان verbi pertusi, id est, participare, cœm mihi placuit hoc loco transferre, omnis perfecta oratio
participat nomen, & verbum & dictionem consignificativam, vel constat ex his tribus, alias hac
radix significat etiam juvare, conducere, prodesse, conferre, impertiri, &c: ³ Hac dictio
hoc loco sensum paulo obscuriorem reducit, verum puto eum prius loqui de oratione simpliciter, nunc dies
est, secundo de oratione composita quæ sit, aut dies est, aut non est, quæ divisionem continet. De his
tamen, à tempore edoceri cupio. ⁴ In penultima huius dictionis literâ, Romani pro tertio puncto
essentials, secundum supra posuerant, minus rectè. ⁵ Hac formula loquendi Arabibus propria est,
videturq; idem esse, ac si diceretur. Hoc considerandum est, maximè, quomodo horum virum quod-
libet agnoscat. ⁶ Hoc loco numerantur notæ nominis, de quibus uti & verbi, hoc notandum
puto, eas nimirum illis dictionibus addi posse, quamvis non ubiq; in oratione additæ
inveniantur. Ita enim notæ nominis, nunquam possunt verbo addi, neq; velis notæ, nomini. Est
itaq; nominis notæ prima ⁷ خفض, quod ego hoc loco per præpositionem transmissi, cœm non raro
punctum Gfegru seu Kesru significet, & eluti paulo post membr. 6. patet. Nulli enim
alteri orationis parati sequentes dictiones seu literæ præpositivæ, quæ in membro mox sequenti enume-
rabuntur, appositæ interveniunt, quæ nomen. Ubicunq; itaq; in oratione Arabicâ studiosus, unam
illarum præpositionum videris, dictionem huic adjunctam, certo seiat nomen esse. Lueræ vero
Lam, frequenter verbum, maximè in futuro præfixa invenitur, sed tunc, vix præpositio est, sed par-
ticula causalis, cœm patet ex oratione Dominicâ lib. præcedente. i. pag. 103. &c: ⁸ Secun-
da nominis notæ, est Tenviin, id est, susceptio ad motionem simplicem literæ Nun,
cœm dixi,

id est, Schuit. *Meminit hujus nominis, vir Clarissimus in notis, in historiam aromatum Garciz ab Horto, ubi statuit, illustres mediæ conditionis ab Arabibus hoc nomine vocari, cum ego hætenus observaverim, de quolibet cujuscunq; ordinis senioribus seu præstantissimis, non verò mediæ conditionis dici, ut ex unico Evangelio S. Matthæi patet, in quo sæpius hæc vox, etiam in utroq; numero, & cum quibusdam derivatis legitur, ut patet cap. 15. v. 2. cap. 16. v. 21. cap. 21. v. 23. cap. 26. v. 3. & 47. Addit etiam, Arabes huic dictioni, aliam habere appellationem huic synonymam, quæ mediæ conditionis Illustres vocent, nimirum شيب quod idem Seniore interpretatur, nec injuria سيب enim canos sive canitiem significat. Sed tamen, Matthæi 19. v. 20. شاب & Avic. lib. 2. tr. 1. cap. 6. membr. 19. الشباب Juvenis dicitur, forte à radice verbi surdi, شت id est, crevit. Dubium itaq; est an apud Arabes شيب sit nomen dignitatis seu gradus nobilitatis. Utinam, ut cæperat, vir ille incomparabilis, pluribus nos in hæc lingua erudire voluisset, ut potuisset. Verum hæc de re, uti & aliis quibusdam in prædictis notis agam, si, (quod me, in amicorum meorum gratiam, cum primum notas illas legerem, memini mihi proposuisse, & quibusdam tunc promississe) fata cõcesserint aliquando, Poëma Ambræ meum Arabicum conscribere, quo illa, quæ in modò dictis notis comprehenduntur ventilare nonnihil statui. Hoc nomen, in Lexico meo σὺν θεῷ, explicatum inveniet Lector Candidus, placuit q; ita interpretari, quamvis etiam per antecessorem, Presbyterum, Pontificem, &c. reddere potuissem. Ita placuit mihi hanc dictionem vertere, quamvis sciam, alia signum, ut Matth. 24. v. 3. nec non notam, indicium, vexillum, characterem, significationem, &c. significare, à radice علم id est, scivit, novit. Sequentia nomina propria, pleraq; alibi exposita, & ad radices reducia sunt, excepto ultimo, quod pro libitu quis posset à منن & منى radicibus deducere, quas in Lexico suo tempore videre poterit. Ita volui hoc nomen reddere, & publicum dicere, sc. doctorem seu professorem à radice علم manifestavit, divulgavit, palam fecit, publicavit, &c. Hoc vocabulum jam supra ad numerum 2. explicavi.*

Ashshanchaag siju *publici in 1° cō-
(pendio. الشجره باجروم)

Hunc titulum, Romani ita interpretati sunt, sensum magis quam verba respicientes. Grammatica Arabica in Compendium redacta, quæ vocatur Giarrumia, auctore Mahmeto filio Davidis Alfanhagii, de quâ interpretatione, cum in toto reliquo libro, ne verbum quidem interpretati fuerint, malo silere, quam aliquid verborum facere. Ut autem studiosi hujus lingvæ eò luculentius habeant exercitium, volo plerarumque dictionum origines sive radices, in notis huic annotare, ut hujus meæ Interpretationis veluti causas, eò facilius agnoscere possint. Nullus enim dubito, quin in terminis huic technicis, non raro veram emphasin vix sub hæc principia animadverterim, quæ ubi tempore innotuerit, ne habeant ingenia αααααα, quibus pro dolor nimium extrema hæc secula abundant, ansam mihi malitiosè calumniosus insultandi, apponam brevissime rationes veluti eorum admissorum si aliqua fuerint. Non tamen ad unum omnia vocabula per radices suas resolvere, mihi animus est, maxime ea, quæ admodum communia sunt, ut hoc primum, aut, quæ in aliis meis laboribus ad radices proprias, me jam reduxisse recordari potero, sed ea tantum, quæ vel rariora fuerint, ideoque dubiam quasi interpretationem habuerint: vel quorum radices difficilioris paulo fuerint indagationis, quæle est hoc. Quod est à radice جرم id est, Corpus, subjectum, &c. unde dicitur أجرومية & أجروم quod non incommode reddi videtur per compendium seu σύντομον, quâ res, vel corpora latè diffusa, breviter in conspectum, & quasi ob oculos ponuntur. Hoc tamen loco volui cum ipsis Arabibus, nomen esse hujus libri proprium, ideo dictionem ipsam Arabicam latinis tantum expressi literis. Hoc nomine Arabibus Grammaticam vocari monui lib. præcedente. 2. pag. 8. quamvis aliàs hæc diction, modum significet, videtur autem hoc loco ab authore, hoc nomen additum, ut ab aliâ Syntaxi, constructione, seu compositione extra Grammaticam, hæc Syntaxis distingueretur. * Romani, ceu patet in Latino eorum titulo, hujus dictionis plane non meminerunt, unde illum legens faciliè decipi potest, totius Grammatices nomine lecto, putans, præter Syntaxin, & reliquas Grammatices partes, hoc libro contineri, quod tamen longè aliter se habet. Est autem hæc vox, à radice رخى ceu dixi Libro præcedente. 1. pag. 43. Hoc nomen, est à radice رخاخ id est,

discipulis traditur. Hunc certè, utpotè succincto Compendio Syntaxin Arabicam tradentem, quàmvis in non paucis admodum difficilem, in præsentiarum eligere malui, quàm novis scriptis Rempub. literariam onerare, ceu mihi propositum esse scripsi in Tractatus primi Lib. 2. Canonis Avicennæ, Epistolâ Dedicatoriâ pag. 2. ne actum agerem. Quin imò, ut hâc ratione, studiosi, ubi præcedentes duos libros legerint, magis sese in hâc lingvâ exerceant, & præcedentia non parvo cum fructu ruminent. Plenâq; enim, in primis libri præcedentis secundi, ex hoc quavis fonte emanant. Quia autem jam dictus liber, non est mihi MSS, sed tantum, ceu dixi, Romæ Arabicè impressus, parum certè nobis Europæis prodesset, si absq; omni interpretatione latinâ recuderetur, volui eum, quantum licuit, homini abundè aliàs occupato, ad verbum interpretari, & quia brevis esse laborans, non parum sæpè obscurus factus est hic autor, statui latinas quasdam, & pro rudimentorum horum instituto breves notas adjicere, quorundam autem graviorum dubiorum explicationes, ab ipsis expectare Arabibus, ut quantum in præsentia à me fieri potuit, plurimis Clarissimorum virorum desiderio, quæ mandatorum severissimorum instar mihi sunt, satisfacerem, donec suo tempore, si fata voluerint, hoc plenius à me, vel ab aliis doctioribus fieri possit. Servabo autem consuetum hætenus morem meum, in referendis notis meis per Latinos numeros, textui Arabico insertos, ut Candidus Lector eò facilius cognoscere possit, quæ notarum, ad hanc vel illam textus dictionem pertineat. Et quàmvis in editione Romanâ libri membra seu capita, rubricâ distincta sint, quia tamen numeri nulli additi, & quædam etjam membra, ceu de decimo & decimo sexto infra patebit, à Romanis omissa sunt, volui hunc librum in membra quingvâginta octo, melioris usus gratiâ dividere, & cuilibet membro notas quasdam ad illud pertinentes, subjicere, ad Calcem verò libri Coronidis ergò Synopsis hujus libri addere. Exercitii verò Syntactici, poterit quilibet periculum facere in dicti alicujus Arabici enodatione. Ad ipsum itaq; nunc librum accedo, cujus titulus Arabicus hic est.

1 Liber 1 Alagfaruumiitu in كتاب الإجرومية في

1 Grāmaticâ 1 Syntaxcos 1 senis 1 spe- النحو، تأليف الشيخ، الامام

1 doctrinæ 1 Muhammed filii Da- العلامة، محمد ابن داود

PETRI KIRSTENI PHIL. ET MED. D.
LIBER TERTIUS GRAM-
matices Arabicæ,

Sive

SYNTAXIS ARABICA.

DIU sanè multumq̃ hætenus mecum dubitavi, an præsentem hunc Tertium Grammatices Arabicæ librum, novâ methodo ac legibus conscribere, an verò conscriptum jam ab ipsis Arabibus aliquem in Latinum transferre, debeam. Vicit tandem, posterior deliberationis pars, & non contemnendis de rationibus statui, probatum jam aliquem, ab ipsisq̃ Arabibus conscriptum libellum Syntaxeos, ad verbum transferre potius, quàm novis scriptis studiosos hujus lingvæ onerare. Scio enim ipsos Arabes, in Scholis suis, nihil aliud Grammatici, post solam lectionem & scriptionem tradere, quàm Synraxis, quòd hæc lingua ipsis sit materna seu vernacula, unde de Etymologia non sunt solliciti. Syntaxeos verò rationem tradunt, referente Clenardo, vel Carmine, vel prosâ. Carmine illam complexus est Ibun Melic, (forte ابن ملك) id est, filius Regis, cujusdam scriptum esse debebat), qui Chiliade versuum, id est, mille distichis, cõplexus est universam Grammaticam. Hanc Chiliadem difficilem admodum, è tabulis suis commendant memoriæ, & quotidiè apud præceptorem pensum reddunt, domi interim lætantes glossëmata, (quæ utinam ad nos pervenissent), nam in scholis nullus comparet liber. In hac Grammaticâ fèrmè biennio versantur, aut quadiennio etiam quidam, dicente Clenardo lib. 1. Epistol. pag. 63. Hanc Grammaticam Carmine conscriptam nondum me videre contigit. Prosâ Syntaxin Arabicam scripserunt alii plures, ut Grandior ille Grammaticus, sic dictus Clenardo Lib. 2. Epist. pag. 283. Albucasis, à me nondum visus. Filius item Alhaagfibu, cujus Grammatica كافية Kaaphiitun, medioeris quantitatibus, Romæ, in Typographiâ Medicâ A. M. D. XCII. impressa, mihi ad manus est; Nec non الأجرومية Alagfaruumii tu, Muhhamedis filii David Ashshanhaagfiju. Quem librum Clenardus exiguum vocat Gurremiam, Lib. 2. Epist. pag. 282. qui liber & in ipsâ Africâ initio discipulis

THE

LIBRARY

OF

THE

UNIVERSITY

OF

OXFORD

1871

1871

1871

1871

2
PETRI KIRSTENI PHILOSOPHIAE & MEDICINAE DOCTORIS,

LIBER

TERTIUS
GRAMMATICES

ARABICÆ,

SIVE

SYNTAXIS
ARABICÆ.

BRESLAE,
Cum Privilegio Cæsario
ad Annos .20.

*Studio, typis ac sumptibus
Authoris.*

ANNO
Eſt Mca CVra DeVs.